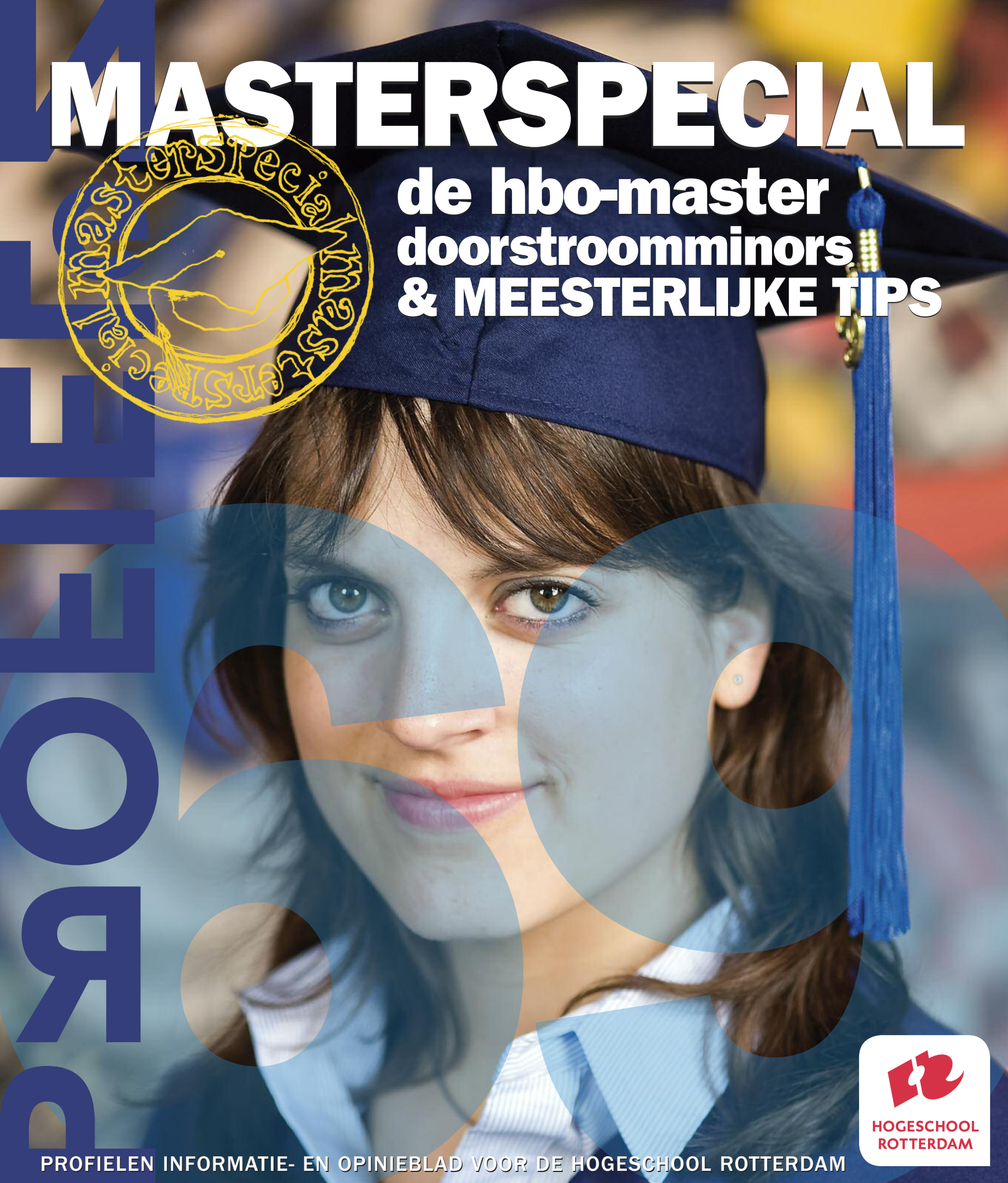

MASTERSPECIAL

de hbo-master
doorstroomminors
& MEESTERLIJKE TIPS

HOGESCHOOL
ROTTERDAM

Belangstelling universitaire master loopt terug

Elk jaar maakt de redactie van *Profielen* een themanummer. Vorig jaar een special over de haven. Het jaar daarvoor een themanummer over China. Dit jaar een special over masteropleidingen. Over hbo-masters, wo-masters, doorstroomminoren, portretten van hbo-bachelors die master (zijn ge)worden en een handig overzicht van de masteropleidingen die onze hogeschool aanbiedt. In onze zoektocht naar wat en waar en wie, drong de vraag 'hoeveel' zich al snel op. Hoeveel hbo-ers willen en gaan uiteindelijk doorstuderen? Er bleken wel grove schattingen te zijn, maar niemand die het precies wist. Maar toen *Profielen* al bijna bij de drukker lag, verschenen de cijfers alsnog. En daaruit bleek dat de voorspelde vloedgolf van hbo-studenten in het universitaire masteronderwijs op zich laat wachten. De belangstelling loopt zelfs enigszins terug, zo blijkt nu. Het Hoger Onderwijs Persbureau zette de cijfers op een rijtje.

In 2005 kwam één op de vier masterstudenten uit het hbo (24,9 procent), terwijl dat twee jaar later nog maar één op de vijf was (20,6 procent). In absolute cijfers groeien de hbo-rijen nog. In september 2005 begonnen ruim 6600 hbo'ers aan een masteropleiding en dat aantal nam toe tot 7500 studenten in september 2007. Maar het leger van universitair geschoolde masterstudenten is iets harder toegenomen.

Het Centraal Bureau voor de Statistiek houdt bij welk deel van de afgestudeerde hbo-studenten een jaar later een masteropleiding volgt. Het percentage is tussen 2003 en 2006 teruggelopen van 12,3 naar 10,9 procent. De afname betreft vooral mannen (van 15,3 naar 12,8 procent). Vrouwen stromen sowieso iets minder vaak door naar een wo-master en hun aandeel kromp maar een heel klein beetje: van 10 naar 9,4 procent. De HBO-raad bevestigt de cijfers. Naar de oorzaken kan de raad alleen maar raden. Misschien willen afgestudeerde hbo-studenten eerst even werken voordat ze aan een masteropleiding beginnen. Het zou kunnen dat de schakelprogramma's de drempel hoger maken dan voorheen. Ook gaan er meer scholieren van het mbo naar het hbo en die zijn wellicht minder geneigd om nog een tweede vervolgstudie aan de universiteit te volgen.

Bovendien lopen de jongste instroomcijfers tot september 2007. De economische crisis moest toen nog komen. Wie weet hebben de huidige hbo-studenten minder zin om zich op de arbeidsmarkt te storten en kiezen ze vaker voor een vervolgstudie.

Dorine van Namen
Hoofdredacteur *Profielen*

10 De inspirator: Bas Kwakman

Dit jaar bestaat Poetry International veertig jaar. *Profielen* sprak met directeur Bas Kwakman.

Hij begon zijn carrière als beeldend kunstenaar, maar zijn organisatorische talent won het van zijn scheppende kant en bracht hem op deze positie: directeur van een festival dat 'topkunst' programmeert.

6 Interview: Minister Plasterk

Hbo-studenten moeten niet als een soort automatische doorstromen naar een universitaire masteropleiding, vindt minister Plasterk. Volgens hem is een afgestudeerde hbo'er niet minder stoer zonder master. Een gesprek over de harde knip, het bama-stelsel en de internationale mogelijkheden van de Europese student.

22 Achtergrond: Het gevecht om de hbo-master

De hbo-master wil maar niet echt van de grond komen. Aan de Nederlandse universiteiten worden ongeveer duizend masters aangeboden tegenover honderd masters aan hbo-instellingen. Veel net afgestudeerde hbo'ers nemen daarom hun toevlucht tot een wo-master.

Onderwijs

8 Onderwijs Actueel

Met een doorstroomminor naar een master

9 Bij de les

Masterstudenten architectuur en 'de grote verhalen'

20 Afgestudeerd

Lianne Blaas – master pedagogiek

Nieuws HR

12 invoering 50-minuten rooster, functiemix, mediatheek van de toekomst, achterbanavond verpleegkunde, Roparun, enquête masteropleidingen, tips masters, medewerkers stoppen met roken

30 Adressen en infobalk Hogeschool Rotterdam

Uitgaan en recensies

24 Uitgaan: Rotterdams Scapino Ballet

Vier verschillende stukken van twintig minuten die van alles laten zien: humor, dribbelende dansers, een dronkaard en rouw. *Profielen* liet zich betoveren tijdens een avondje moderne dans.

26 Recensies

o.a. *Coraline*, *Alleen maar nette mensen* en *mastersportal.eu*

Columnns

9 Wouter Pols, **Wijsheid van de praktijk**

25 Ernest van der Kwast, **In Parijs**

Rubrieken

2 (Zaken)profieltjes

4 De concurrentie, d'rbij, Fokke & Sukke

5 Wie ben jij dan?

28 Meelopen met... masterstudent
Robert Eemsingl

29 Colofon

d'rbij

Profielen nam een kijkje bij een performance op het Piet Zwart Instituut, waar de masteropleidingen van de Willem de Kooning Academie zijn gevestigd.

Lachen om performance Krauss

Bernd Krauss gaat op een stoel staan. Hij heft een lied aan. *Good morning, good morning (...) say hello to the day*. Zijn publiek luistert aandachtig, sommigen glimlachen. De performance vindt plaats in een atelier. Op de bank en op de pakweg veertig stoelen zitten kunstenaars en kunstliefhebbers. Dit is het Piet Zwart Instituut, waar de Willem de Kooning Academie haar masteropleidingen aanbiedt. Of liever *The Piet Zwart Institute* en *The Master of Fine Arts* want de voertaal aan de Mauritsstraat is Engels. Kunstenaar Krauss rijdt een kruiwagen richting het kleine podium. Met de rug naar het publiek gaat hij aan een bureau achter zijn laptop zitten. Een YouTube-filmpje verschijnt op het grote scherm. Te zien is een kerkinterieur, te horen kerkmuziek. Korte fragmenten worden herhaald. Het is muisstil.

'6.10 uur', schrijft Krauss op een papiertje. Op het scherm 'kwispelt' de staart van een jankende zwarte kat. Is dit de kat van Krauss? Begint die kat om tien over zes te janken omdat hij eten wil? Een enkeling lacht, om weer stil te worden als de kunstenaar zijn goodmorning-gezing begint.

6.35 tot 7.10 uur: *reading*. Krauss scrollt door een soort dagboek waarna hij uit zijn kruiwagen kleurig gestreepte sokken haalt. Hij trekt ze aan. Als Krauss weer even zit, draait hij zich plots om. *Newsflash!*, roept hij. Het publiek krijgt een filmpje voorgeschiedeld waarop een flat in een park is te zien; iets '*nieuwsigs*' gebeurt er ogenschijnlijk niet. Gelach. 11.40 uur: *rainy day*. Op een filmpje wordt er in de keuken gebarbecued. Buiten regent het. Nog meer gelach. Zo vordert de dag totdat Krauss, het is inmiddels avond, zijn sokken uitdoet en zwaaiend met de kruiwagen het lokaal verlaat. Applaus. Gelach.

JvN

DE CONCURRENTIE

Deze maand staan masters centraal in *Profielen*. Wie een master in een andere stad gaat volgen, heeft ook een kamer nodig. Onder het motto 'Verkassen voor je master' onderzochten onze collega hogeschool- en universiteitsbladen wat de beste stad is om een kamer te vinden.

Univers - Universiteit van Tilburg Amsterdam en Leiden: moeilijk om kamer vinden

Iedereen lijkt een kamer te willen in Amsterdam. Daardoor is er weinig aanbod, de meeste kans op een kamer maak je bij een hospita. Ook in Leiden is het vinden van een kamer niet simpel. Bijna overal moet gehospiteerd worden. Daar komt bij dat particuliere verenigingshuizen minder snel vol zitten. Bewoners delen liever de huurkosten van een leegstaande kamer dan het huiskarakter aan te tasten door een niet-corpslid aan een kamer te helpen.

Punt. 10 - Avans Hogeschool Utrecht is duur, kamer in Maastricht geen probleem

Onder het motto, 'sluit maar achteraan in de rij', is het in Utrecht een drama om een kamer te vinden. Laat staan een leuke kamer. Daar komt nog eens bij dat Utrecht de duurste kamers van Nederland heeft. Op kamers gaan

in Maastricht is daarentegen geen probleem. Er is genoeg ruimte en veel studenten wonen 'op kot'; dat zijn woningen die omgebouwd zijn tot studentenhuus.

Havana - Hogeschool Amsterdam Kameroverschot in Eindhoven, Tilburg goedkoper dan gemiddeld

Door het kameroverschot in Eindhoven, worden studenten steeds kieskeuriger. Zeventien procent van de studenten zoekt een grotere, mooiere en zelfstandige woonruimte. Het liefst ook nog in het centrum. Ook in Tilburg is het aanbod van kamers toegenomen en tegelijkertijd ook de prijs. Deze is vijftien procent gestegen, maar ligt nog steeds 54 euro onder het landelijk gemiddelde van 345 euro.

SR

Wiebenjijdan?

foto: Levien Willemse

HR-docent & masterstudent KIM STOLK (22)

Ze is pas 22 maar geeft al les aan de HR, volgt de masteropleiding media & maatschappij aan de Erasmus Universiteit en is ook ambassadeur voor deze master. Een druk, maar bevredigend leven, vertelt de docent die zelf aan de HR communicatie heeft gestudeerd. 'En het leuke is dat ik naast mijn baan als docent ook af en toe zelf nog in de schoolbanken mag schuiven', aldus Kim Stolk.

Master... Ik volg de master media & maatschappij met als richting media & journalistiek. We schrijven natuurlijk journalistieke stukken, maar daarnaast wordt er ook veel aandacht besteed aan het effect van de media op het publiek.

Werk... Ik werk als docent op de locatie Kralingse Zoom. Daar ben ik projectleider voor eerste- en derdejaars studenten van de opleiding communicatie. Het leukste vind ik dat de studenten door mij echt wat leren tijdens hun projecten. Ook is het contact met hen erg leuk. Dat gaat toch makkelijker als je een jonge docent bent.

Met 1 miljoen... Zou ik naar Buenos Aires willen reizen, heel veel shoppen, een huisje kopen en natuurlijk heel verstandig de rest op de bank zetten.

Als ik de baas was van de HR... Zou ik zorgen voor meer computerfaciliteiten. Ook zou ik meer evenementen en feesten organiseren voor de studenten. Want naast studeren mag je ook plezier hebben.

Stiekem geloof ik... Dat mijn collega's me nog steeds zien als studente.

Beste website... Is voor mij nrcnext.nl en dan vooral de column van Aaf Brandt Corstius. Zo blijf ik op de hoogte maar word ik tegelijkertijd vermaakt.

Vijf jaar geleden... Zat ik in het eerste jaar van mijn studie aan de HES en werkte ik bij Albert Heijn. Ik had nooit verwacht dat ik nu docent zou zijn. Wel wist ik meteen dat ik wilde doorstuderen.

Ooit... Hoop ik bij een leuk tijdschrift te werken waar ik al mijn creativiteit kwijt kan. Misschien heb ik zelfs wel een eigen column.

SR

Minister Plasterk: 'Hbo'ers zonder master zijn niet minder stoer'

Interview

tekst: HOP, Bas Belleman fotografie: Kees Rutten

Van grote Europese onderwijsidealen kan hij niet worden beschuldigd. En aan internationale streefcijfers heeft hij een broertje dood. Minister Plasterk vindt het al prachtig dat de invoering van het bachelor-masterstelsel zo ver is gevorderd. Nu stapje voor stapje verder.

Met enige bewondering spreekt minister Ronald Plasterk van OCW over de onderwijsrevolutie die zijn Europese voorgangers tien jaar geleden in gang zetten: de invoering van het bachelor-masterstelsel. 'Vergeet niet dat vroeger alleen de doctorstitel internationaal vergelijkbaar was. Zelfs de doctorandus en de 'ing' bestonden alleen in Nederland.'

Toegegeven, er is nog steeds geen garantie dat een bacheloropleiding natuurkunde in Boedapest naadloos aansluit op een masteropleiding in Helsinki. Maar met een diploma-supplement, waarin staat beschreven wat de opleiding waard is, kom je volgens Plasterk al een heel eind.

Binnenkort spreekt hij zijn collega's op een internationale conferentie in Leuven en dan hoopt hij samen weer iets verder te komen. 'Nederlandse studenten kunnen hun studie-financiering tegenwoordig meenemen naar het buitenland. We lopen daarmee al een tijdje voorop. Ik zou het op prijs stellen als andere landen dat ook mogelijk gaan maken.'

Maar verder verwacht hij weinig van Europese afspraken. Hij ziet niets in internationale streefcijfers. 'Je moet geen dingen aan de horizon definiëren. Ik ben al helemaal allergisch voor *input-targets*. We moeten niet met andere landen gaan vastleggen hoeveel procent van ons bruto binnenlands product wij aan dit-of-dat gaan besteden. Daar gaat het nationale parlement over. En politiek verantwoordelijk is de bewindspersoon. We kunnen ons daarin nooit door het buitenland laten binden.'

Kortom, Plasterk wil zich nergens op vastpinnen. Zolang de Europese trein maar de goede kant oprijdt. Het bama-stelsel is wat hem betreft vooral ingevoerd om de mobiliteit van studenten te vergroten en daar wil hij graag aan meewerken. Tegenwoordig stapt één op de negen Nederlandse studenten over van de ene naar de andere universiteit; dat mogen er best iets meer worden, maar vraag niet of dat aantal misschien moet verdubbelen of verdrievoudigen. 'Zolang studenten maar een bewuste keuze maken', antwoordt Plasterk stoïcijns. Hetzelfde geldt voor studeren in het buitenland. 'Ik raad het iedereen aan. Een jaar of een half jaar in het buitenland is een verrijking van je leven. Maar studenten zijn volwassen mensen en als ze om wat voor reden ook besluiten dat ze niet naar het buitenland willen of kunnen, dan ga ik hier in mijn werkkamer niet zitten hopen. Wel wil ik er van mijn kant alles aan bijdragen om het mogelijk te maken.'

hardste knip

Plasterk is voorstander van de harde knip tussen bachelor- en masterfase. Die moet er volgens hem komen, omdat studenten dan beter gaan nadenken over hun vervolgopleiding. 'Met een bachelordiploma op zak kun je nu eenmaal beter om je heen kijken. De realiteit is nu dat veel jongeren van zeventien jaar zich bij de bachelorkeuze door allerlei triviale overwegingen laten leiden: de stad, de woonruimte, de afstand tot het ouderlijk huis. Als ze er drie jaar later om inhoudelijke redenen voor kiezen om in dezelfde plaats verder te studeren, dan is dat natuurlijk prima. Maar als ze dat alleen doen omdat ze daar al met hun 'doorstroom-master' kunnen beginnen voordat ze hun

laatste bachelorpunten binnen hebben, vind ik dat minder geslaagd.'

De hardste knip in het bachelor-mastersysteem zit voornamelijk tussen hbo en universiteit. Toch laten hbo'ers zich daardoor niet afschrikken. Een flink aantal van alle universitaire masterstudenten bestaat straks uit hbo'ers die een academische kroon op hun studie willen zetten. Ook als ze daar eerst een intensieve schakelcursus voor moeten volgen. Veel hogescholen vinden dat eigenlijk verspilling: Zou je hen niet beter beroepsgerichte masters in het hbo kunnen aanbieden?

Nee, zegt Plasterk. We hebben nu eenmaal beroepsgericht onderwijs aan de ene kant en academisch onderwijs aan de andere kant. Daar moet je niet aan tornen. En op wat uitzonderingen na horen de meeste masters bij het universitaire onderwijs. 'We hechten allemaal aan het binaire stelsel. Daarin spelen universiteiten en hogescholen ieder hun eigen rol.' Plasterk vindt het 'op zichzelf prima' als hbo'ers voor een masteropleiding kiezen. 'Maar ik zou willen voorkomen dat er een misplaatst automatisme ontstaat. Hbo'ers moeten niet denken dat ze zonder master 'minder stoer' zijn, laat staan 'minder afgestudeerd'. Ze volgen vier jaar lang een serieuze hogeronderwijsopleiding en hebben als ze zijn afgestudeerd een prima positie op de arbeidsmarkt. Ze hebben zelfs een grotere kans om snel aan een goede baan te komen dan wo-afgestudeerden. Waar zijn we dan mee bezig als we het hbo per se willen optuigen met masteropleidingen?' De minister vindt het 'binaire stelsel' belangrijk, maar is het dan niet raar dat hbo-bachelors die een master willen volgen een 'anti-binair' bochtje moeten nemen door over te stappen naar de universiteit? Plasterk zit er niet mee. 'Dat heet stapelen. En daar zijn we tegenwoordig weer helemaal voor.'

Met een doorstroomminor naar een master

Onderwijs Actueel

- hogescholen versoepelen doorstroom naar wo-masters met speciale minoren
- HR heeft doorstroomminoren voor EUR en TU Delft
- bijna een vijfde van de hbo-bachelors stroomt door naar master

Na afronding van een hbo-op-leiding kunnen hbo'ers prima de arbeidsmarkt op. Ze hebben immers een *beroep* geleerd. Dit in tegenstelling tot universitaire bachelors voor wie de studie officieel niet, maar officieus wel pas afgerond is na een master. Toch kiezen aardig wat hbo-bachelors ook voor een master. Exacte cijfers zijn er niet, maar geschat wordt dat bijna een vijfde van de afgestudeerde hbo'ers de studie voortzet met een master. Die hbo'ers kunnen kiezen uit een klein aanbod praktijkgerichte, doorgaans niet-bekostigde hbo-masters en een veel groter aanbod bekostigde wetenschappelijke masters (wo-masters) aan een universiteit. De keuze van een doorsnee hbo-student die gelijk na afstuderen wil doorstromen, is dan snel gemaakt. Veel hogescholen helpen hun studenten die willen doorstuderen een handje door afspraken te maken met universiteiten. Zo makkelijk is het namelijk niet voor een hbo'er om door te stromen. Aangezien universiteiten er vaak van uitgaan dat hbo'ers een kennisachterstand hebben, bijvoorbeeld in onderzoeksvaardigheden, is het vrij gangbaar dat hbo'ers voorafgaand aan de master een schakeljaar moeten volgen, ook wel pre-master genoemd. Om studenten deze omweg van een jaar te besparen, bieden steeds meer hogescholen in samenwerking met universiteiten doorstroomminoren aan. Zo ook de Hogeschool Rotterdam.

meer succes na doorstroomminor
Met de Erasmus Universiteit Rotterdam (EUR) naast de deur zijn HR-studenten in principe verzekerd van een divers en rijk masteraanbod. Of niet? Johan Sevenhuijsen is directeur van de dienst concernstrategie. Hij overlegt namens de HR met de EUR over doorstroommogelijkheden. 'Een moeizame zaak', zo noemt Sevenhuijsen deze gesprekken. 'We voeren al enige tijd op centraal niveau overleg. Het cvb van de EUR geeft aan de doorstroom te willen bevorderen, maar het valt buiten zijn bevoegdheid daarover afspraken te maken. De macht ligt bij de examencommissies van de faculteiten, en als die geen directe doorstroom willen, dan gebeurt het niet. Een goed voorbeeld daarvan is de faculteit bedrijfskunde. Veel HR-studenten zouden willen doorstromen, maar de faculteit verkeert in de luxepositie dat ze voldoende instroom heeft van vwo'ers, en de hbo'ers dus niet nodig heeft.' Maar niet bij alle EUR-faculteiten valt de deur voor de neus van de HR dicht. Sevenhuijsen: 'Zo ga ik samen met ISO (Instituut voor Sociale Opleidingen) in gesprek met de Faculteit der Sociale Wetenschappen en daar is wel belangstelling. In ieder geval zijn we erover in overleg.' Ook is er al een heel concrete samenwerking tussen de HR en de economische faculteit van de EUR; de Erasmus School of Economics. Sjoerd Wynia is onderwijsmanager bij commerciële economie. 'Sinds vier jaar bieden wij een minor wo-

doorstroom aan voor studenten commerciële economie en small business & retail management. Als ze deze minor met succes hebben gevolgd, kunnen ze na afstuderen direct toegang krijgen tot de master economics & business, specialisatie marketing van de economische faculteit en hoeven ze dus geen schakeltraject te volgen van de universiteit.' Wynia heeft geen cijfers over het studierendement van de studenten die na de minor zijn doorgestroomd, maar hij heeft wel aanwijzingen dat het goed gaat. Wynia: 'Tijdens sporadische contacten hoor ik dat ze het verrassend goed doen, zeker in vergelijking met hbo'ers die via een schakeljaar van de universiteit doorstromen. Toch vind ik het lastig om hier harde conclusies aan te verbinden. Onze groepen zijn heel klein, ongeveer tien tot vijftien studenten. We kunnen deze studenten goed begeleiden. Ik weet niet of ze het net zo goed zouden doen als wij klassen hadden van veertig, vijftig man.' Ook bij het Instituut voor Financieel Management kunnen studenten een doorstroomminor voor de Erasmus School of Economics volgen. Docent en IFM-coördinator wo-doorstroom Wim van Batenburg: 'Daarmee kunnen onze studenten accountancy en bedrijfseconomie rechtstreeks doorstromen naar de masterprogramma's *accounting, auditing & control* en *accounting & finance*. De minor vervangt het schakeltraject van de EUR en wordt gedeeltelijk op de hogeschool en op de universiteit gevolgd.' Er is volgens Van Batenburg veel belangstelling voor deze mogelijkheid. 'Jaarlijks melden zich tussen de twintig à dertig studenten voor dit traject. Niet iedereen wordt toegelaten. Je moet wel goede resultaten hebben behaald, doorzettingsvermogen hebben en zeer gemotiveerd zijn.' Bij de EUR zijn ze positief over de studenten die via de HR instromen,

hoort Van Batenburg. Zo levert het reguliere masterprogramma weinig problemen op, 'al vergt het schrijven van de scriptie de hbo'ers vaak meer inspanning, waardoor studievertraging kan ontstaan.'

technische opleidingen en TU Delft

Sinds vorig jaar heeft de HR niet alleen afspraken met de EUR maar ook met de TU Delft. 'Net als de hogescholen INHolland en de Haagse Hogeschool hebben we een prima convenant getekend met de TU Delft. Daarin staat dat studenten van de instituten IBB (Bouw en Bedrijfskunde) en EAS (Engineering & Applied Science) na het volgen van een wo-doorstroomminor dremelloos kunnen doorstromen naar een TU Delft-master. Voor alle partijen is dit een goede afspraak', aldus EAS-directeur Jaap Korteland. Een rondgang langs onderwijsmanagers van de verschillende IBB- en EAS-opleidingen leert dat deze mogelijkheid nog niet algemeen bekend is en weinig wordt gebruikt. Studenten industrieel productontwerpen bijvoorbeeld kiezen nog voor directe doorstroom naar een master in Antwerpen, bij werktuigbouwkunde verwacht men een studentenaantal van vijf voor de doorstroomminor. Maar dat neemt niet weg dat bètastudenten van de HR er een gunstige mogelijkheid bij hebben gekregen. Zeker nu gezien de crisis wellicht meer hbo-studenten dan voorheen ervoor zullen kiezen helemaal 'bama' te gaan.

Lees meer over de masters van de Hogeschool Rotterdam op pagina 16.

In ongeveer anderhalf uur van de *grands récits*, postmodernisme, de Frankfurter Schule, globalisering en migratie naar het simpele vermaak van de Bollywoodfilm. Het gebeurt tijdens de les cultuurgeschiedenis voor masterstudenten architectuur.

Illustratie: Annet Scholten

Masterstudenten architectuur en 'DE GROTE VERHALEN'

'Goedemorgen jongens en meisjes van de architectuur', begint docent Jan van Heemst zijn les. Van Heemst heeft op dat moment een klasje van vijf studenten, na een kwartiertje is het aantal verdubbeld. De gemiddelde leeftijd ligt ongeveer rond de dertig. 'Vandaag kijken we naar de grote verhalen, in het Frans de *grands récits*.' Een lastige term, dus die wordt op het bord geschreven. Deze grote verhalen hebben te maken met de Verlichting en vooruitgang, religie, culturele canons en de bindende factoren tussen mensen. De postmodernisten van de jaren tachtig verwezen de *grands récits* naar de prullenbak. 'Maar deze verhalen zijn in tijden van globalisering en migratie helemaal niet exit', stelt Van Heemst. Om zijn statement te onderbouwen verwijst hij naar film, de ultieme drager van *grands récits*. Bij migratie willen mensen graag een vorm van eigenheid behouden. Daarvoor kijken ze naar hun thuisland en naar hoe zij denken dat het er daar aan toe gaat. Film kan daarbij een belangrijke factor zijn. Naast die eigenheid is het belangrijk om te zien dat mensen over de hele wereld ook overeenkomsten vertonen. 'Want door de Universele verklaring van de rechten van de mens zijn de bushmen in de woestijn en de kokkelvisser op de Waddenzee aan elkaar gelijk gesteld.'

De Globalisering heeft van Hollywood een invloedrijk internationaal bolwerk van cultuur en daarmee de grote verhalen gemaakt. Maar globalisering zorgt er niet alleen voor dat het mainstream westerse entertainment breed verspreid kan worden. Het vermaak voor specifieke doelgroepen gaat nu ook de wereld over. 'In Cairo is een enorme productie van Arabische films', vertelt Van Heemst. 'En in het Indiase Bombay wordt de Bollywood-film gemaakt.' Indiërs en Surinaamse Hindoestanen in Nederland krijgen zo een stukje thuis voorgeschoteld. En doordat ze zich kunnen identificeren met de hoofdpersonen, kunnen de grote verhalen hun werk doen. Deze zijn terug te vinden in standaardformats die door de filmindustrie aangeleverd worden. 'Denk hierbij aan de western, een thriller of een romantische film', zegt Van Heemst. In Bollywood-films zit de herkenbaarheid in de muziek, maar vooral in de dans. En de grote verhalen in de film zijn gebaseerd op Hindi-tradities. Na wat beelden van een documentaire over Bollywood zit de les erop. 'En dan nu een lekker kopje koffie', besluit van Heemst zijn les. Daar lijken de studenten wel aan toe, want Van Heemst kreeg weinig tegengas of kritische vragen tijdens zijn verhaal. En dat zou je wel verwachten van masterstudenten.

MG

Column

Foto: Leven Willemse

Wijsheid van de praktijk

Wouter Pols

In Europa zijn we het enige land dat op onderwijsgebied overal twee van heeft: twee soorten leraren (eerste en tweedegraads), twee soorten van algemeen vormend onderwijs (havo en vwo) en nu ook al twee verschillende masteropleidingen (hbo en universitair). Met die tweedeling ben ik niet zo gelukkig. Want wat men er ook over beweert: Ze is onderschikkend en niet nevenschikkend. De eerste wordt vergeleken met de tweede als minder beschouwd. Kijk maar naar de salariering van de leraren en de doorstroommogelijkheid van havo en vwo. Op het eerste gezicht lijkt dat ook met de hbo-master het geval te zijn. De universiteiten staken er een stokje voor dat de hbo-master dezelfde titel mocht voeren als de universitair geschoolde. De hbo-master zou net zo ondergeschikt moeten zijn als de tweedegraads leraar aan de eerste-graads en het havo aan het vwo. Maar is dat wel vol te houden? Zoals iedereen weet, gaat de wetenschap over het algemene: *scientia non est individuum*. Als de wetenschap zich met de praktijk gaat bemoeien, gaat het meestal mis, zeker bij hulpverlening, onderwijs en zorg. Daar gaat het niet om het algemene, maar om het bijzondere. Wat in zijn algemeenheid geldt, blijkt maar al te vaak binnen een specifieke situatie niet te werken. Waar het in dat geval op aankomt, is wijsheid van de praktijk. Die bestaat niet uit het toepassen van algemene wetmatigheden, maar uit het 'aanvoelen' wat er aan de hand is en gedaan moet worden. Dat wil niet zeggen dat dit geen kennis kan opleveren, maar dat is steeds contextgebonden kennis, kennis van het bijzondere. Als de masteropleidingen van het hbo zich op de wijsheid van de praktijk gaan richten, zou het er nog weleens op kunnen uitdraaien dat de hbo-masters ten opzichte van hun universitair geschoolde collega's de bovengeschikten gaan worden.

Wouter Pols is werkzaam aan het Instituut voor Lerarenopleidingen, lid van de Kenniskring Opgroeien in de stad en docent aan de masteropleiding Pedagogiek/Urban Education.

Directeur Bas Kwakman POETRY INTERNATIONAL:

PODIUM VOOR TOPKUNST

Al veertig jaar organiseert Rotterdam een internationaal toonaangevend festival: Poetry International. Sinds zes jaar leidt Bas Kwakman (45) deze organisatie. Zelf begon hij zijn carrière als beeldend kunstenaar, maar zijn organisatorische talent won het van zijn scheppende kant en bracht hem op deze positie: directeur van een festival dat 'topkunst' programmeert.

'Kijk, dit is de poëziebibliotheek van oud-Poetry-directeur Marcel Mooij', vertelt Kwakman. We staan in zijn werkkamer voor een stellingkast vol dunne ruggetjes gedichtenbundels. 'Hij moest kleiner gaan wonen en had er geen plek meer voor. Boek voor boek hebben we zijn bibliotheek leeggehaald en in dozen gestopt. En dit hier zijn de boeken van schrijver en dichter J. Bernlef; ook hij schonk een deel van zijn bibliotheek aan ons.' In een pand aan het Eendrachtsplein is de organisatie van Poetry International gevestigd. Boeken, overal. Stellingkasten vol cultuurbezit. De bundels van Mooij en Bernlef wachten nog op een ex-libris dat Kwakman laat ontwerpen en worden daarna toegevoegd aan de festivalbibliotheek. 'Poëziegek ben ik al heel lang', vertelt Kwakman. 'Dat moet je ook wel zijn als directeur van deze organisatie. Je kunt hier geen algemeen manager neerzetten; de passie moet er zijn.'

kunstenaar én organisator

Er is geen opleiding tot directeur van een internationaal poëziefestival. Wel een weg ernaartoe. Bij Kwakman liep die via de beeldende kunst. 'In 1987 studeerde ik af in de richting autonome beeldende kunst aan de academie van Tilburg. Mijn eindwerk ging over de relatie tussen beeld en taal, in die tijd nog een ongebruikelijk thema. Op de eindexamenexpositie stonden docenten bij mij in boekjes te bladeren, en behalve te kijken ook te lezen. Natuurlijk tekende en schilderde ik ook, maar er was altijd tekst. Die binding met beide werelden is gebleven en heb ik ook meegenomen naar Poetry International. De aan het festival gekoppelde manifestatie Poetry&Art waarin beeldende kunst en poëzie samen worden gepresenteerd, is daarvan het meest zichtbare voorbeeld. 'Na mijn afstuderen heb ik altijd gewerkt in de culturele sector, maar steeds aan de organisatorische kant. Toen ik beeldend kunstenaar wilde worden, werd ik zakelijk leider van een kunstenaarscollectief. Toen ik muzikant wilde worden, werd ik coördinator van een muzikantencentrum. Toen ik schrijver wilde worden, richtte ik met een aantal anderen een tijdschrift op en toen ik droomde

van het dichterschap, werd ik directeur van Poetry International.' Lachend: 'Iets lijkt hier niet te kloppen. Tegelijkertijd is het precies hoe ik ben. Ik sta altijd met één been in de autonome wereld, daar waar kunst wordt gemaakt. En dat 'been' wil ik nooit kwijtraken. Maar ik heb ook een bepaalde afstand tot die wereld, waardoor ik het totaal kan overzien. Ik werd bijvoorbeeld een keer uitgenodigd bij een vriend die drie, vier maanden aan een schilderij had gewerkt. Ik kwam op zijn zolderatelier en zag een prachtig werk: groot, met pek, smeer, modder, echt heel indrukwekkend. Maar het eerste dat ik zei was: "Je krijgt het nooit heelheids uit deze kamer. Hier is je meesterwerk, en je kan het niet laten zien." "Dat is nou typisch iets voor jou om te zeggen", zei mijn vriend. Inderdaad.'

Voordat Kwakman directeur werd bij Poetry International werkte hij dertien jaar bij de SKVR (Stichting Kunstzinnige Vorming Rotterdam), eerst als projectleider, later als hoofd marketing. 'Iedere keer als ik ander werk ging doen, wilde ik daar ook de basiskennis voor binnenhalen. In de loop der jaren ben ik geschoold in publiciteit en voorlichting, kunst- en cultuurmanagement en *finances for non-financials*. Alleen voor mijn huidige functie ben ik niet apart op cursus geweest. Hier ontwikkel ik me dagelijks via het werk. Dat heeft alles te maken met de verantwoordelijkheid die je hebt als directeur. Dit is het diepe. Je kunt niet afwachten, je moet *doen*, en juist daar leer je van.'

Geld bij elkaar schrapen

'De eerste jaren dat ik hier werkte, ging misschien wel tachtig procent van mijn tijd naar fondsenwerving. Het waren pittige tijden voor de kunst en cultuur. Ik heb heel veel incidenteel geld bij elkaar moeten schrapen. Nu lukt dat wel als je een naam als Poetry International in je rugzak hebt, maar die afhankelijkheid van incidenteel geld zorgt ervoor dat je niet vooruit kunt kijken. Bovendien ben je te kwetsbaar als zelfs je basisactiviteiten afhankelijk zijn van derden. Dit dilemma heb ik vorig jaar opgeschreven in onze subsidieaanvraag voor de Raad voor Cultuur. We hebben onze basisactiviteiten geïnventariseerd

POETRY INTERNATIONAL, AL 40 JAAR

Van 13-19 juni vindt in Rotterdam het veertigste Poetry International Festival plaats met:
- 30 internationale dichters van naam en faam
- 60 vertalers
- 3500 bezoekers

Poetry International organiseert verder o.a. de jaarlijkse Gedichtendag en beheert de internationale website Poetry International Web.

www.poetry.nl

PODIUM VOOR TOPKUNST

– dat zijn het festival, Poetry International Web en de archivering – en gezegd: Dit is de kern van ons werk, en dit is wat het kost. De Raad voor Cultuur, het ministerie voor OCW (Onderwijs, Wetenschappen & Cultuur) en de gemeente Rotterdam waren het met ons eens en hebben Poetry in de basisstructuur geplaatst, en dat betekent: structurele subsidie. Nu hebben we meer energie over voor de programmering en speciale activiteiten.'

15.000 poëziefans in Medellín

Poetry International is een internationaal festival. Dat betekent ook dat Kwakman buiten festivaltijd veel reist naar andere belangrijke festivals. Zo bezocht hij India, Israël, Zuid-Afrika, Macedonië, Colombia en grote Europese steden als Parijs, Berlijn en Londen. 'Wat je leert van werken in zo'n internationale setting, is dat poëzie een wereldtaal is die overal wordt gesproken. Of je nu een dichter spreekt in Medellín of in Durban, dat maakt eigenlijk niet uit. Omdat poëzie een specialisme is in de kunst, is het in feite een kleine familie. Het is raar dat ik soms vijftien uur naar een land reis waar ik nog nooit ben geweest en niks herken, totaal verbluft in de taxi stap en in het hotel vervolgens iedereen tegenkom die ik een paar weken daarvoor al op een ander festival heb gezien.'

'Maar verschillen zijn er ook. Die liggen met name op het culturele en politieke vlak. Poetry International neemt wat betreft niveau een internationale koppositie in. In al mijn reizen is het tegendeel daarvan nog niet bezeten. Wij tonen topkunst. Veel festivals zijn op onze leest geschoeid, zoals dat van Durban in Zuid-Afrika. Maar kijk je naar de publieke belangstelling voor poëzie, dan zijn er flinke verschillen. In Medellín in Colombia staan dichters in een voetbalstadion voor 15.000 bezoekers. Een dichter als Remco Campert wordt er op straat herkend. Dat is ongehoord. Poëzie is daar ook per definitie politiek. Zij zien het als hun taak om een dichter te programmeren die een sterk politiek statement heeft, bijvoorbeeld een voormalig kindsoldaat. Ook als zijn gedichten matig zijn, wordt hij op het podium gehesen. Wij doen dat niet. Natuurlijk: Wij verkeren in de luxepositie dat wij voor de kunst kunnen kiezen. Maar helemaal niks met de maatschappelijke realiteit doen, daar geloof ik ook niet in. Ook wij programmeren maatschappelijk betrokken dichters, maar alleen als die betrokkenheid goede poëzie oplevert.'

Werken met je helden

Eerst was Bas Kwakman enkel poëziefan, nu werkt hij zij-aan-zij met zijn helden, met grote namen als Seamus Heaney, Gerrit

Kouwenaar of Derek Walcott. Toch is dat niet intimiderend, heeft Kwakman ervaren. 'Die dichters en ik delen een passie. Bovendien ben ik in eerste instantie directeur, en dus verantwoordelijk voor een goed festival. Dat is waar ik mee bezig ben. Met dichters heb je trouwens ook heel triviale gesprekken. In de festivalsetting

gaat het voortdurend over poëzie. Aan de bar willen ze dan ook weleens over hun nieuwe huis praten of vragen ze aan mij hoe het nou met het rekenen van mijn dochter gaat... Dichters zijn ook maar mensen.'

Studenten die informatie nodig hebben, zoeken deze niet automatisch via de mediatheken. Daar moet verandering in komen. De dienst concernstrategie (cs) startte een aantal deelprojecten om de aansluiting tussen het onderwijs en de mediatheken te verbeteren. Op 16 juni worden deze projecten tijdens een conferentie gepresenteerd.

NAAR DE MEDIATHEEK VAN DE TOEKOMST

'Studenten gebruiken steeds vaker alleen google om hun informatie te zoeken. En dat levert niet altijd de meest bruikbare informatie op', vertelt Rob van Roon, projectleider. 'Ze moeten leren de juiste zoekmachines en gevalideerde bronnen te gebruiken. Een voorbeeld hiervan is *federated search*. Via een google-achtige zoekmachine krijgt de student toegang tot vele databases met informatie die bruikbaar is voor de studie. De mediatheken zijn daar nu mee aan het experimenteren.' De verschillende deelprojecten richten zich zowel op de gebruikers als op de mediatheken zelf. Een belangrijk punt aan de kant van de gebruiker is het gebrek aan informatievaardigheden. 'Er loopt nu een pilot bij ergotherapie. Eén klas krijgt uitgebreide hulp bij het zoeken naar informatie bij één van de vakken. Dat proces wordt goed vastgelegd, zowel op papier als

film, zodat anderen daar ook weer van kunnen leren', aldus Van Roon. Een ander deelproject is gericht op de mediatheek zelf. Alle studenten en medewerkers hebben een enquête ontvangen met als doel te inventariseren hoe de mediatheek van de toekomst eruit moet komen te zien. En hoe informatie het beste aangeboden kan worden. Studenten bouwkunde verwerken de resul-

taten in een schetsontwerp. Medewerkers kunnen op 16 juni aanschuiven bij verschillende workshops. 'Docenten zijn een belangrijke schakel tussen de mediatheken en studenten. Informatievaardigheden kunnen namelijk het beste aangeleerd worden door ze te integreren in het programma. Of zoals een docent bij verpleegkunde dat doet, door de stof via n@school op een multimediale manier aan te bieden, zodat er een koppeling gemaakt kan worden met de bronnen in de mediatheek.'

Meer informatie over de conferentie op 16 juni op <http://hint.hro.nl>

MG

foto: Ronald van den Heerik

50-minuten rooster vanaf nieuw collegejaar

- instituten gaan zelf roosteren
- college-uren naar 50 minuten
- normen voor contacttijd

De elf onderwijsinstituten zijn vanaf het collegejaar 2009/2010 zelf verantwoordelijk voor het maken van hun roosters. Daarmee verwacht de HR een efficiënter gebruik van de beschikbare lokalen te realiseren. Dat laatste is nodig vanwege de intensivering van het onderwijs. De college-uren worden immers verlengd van

40 naar 50 minuten en er komen (hogere) normen voor het minimum aantal contacturen voor studenten. Roosters worden op dit moment per locatie door de centrale roosterdiensten gemaakt op basis van de informatie die zij van de opleidingen ontvangen. 'Maar het is verstandiger om de verant-

woordelijkheid van de roostering daar te leggen waar je ook kunt sturen', stelt John Beeking, directeur HR Services. 'Als instituut zie je het effect van een bepaalde beslissing op je rooster. Als je bijvoorbeeld alle docenten op hetzelfde moment laat vergaderen, merk je dat er op dat moment allemaal lege lokalen zijn.' Nadrukkelijker dan nu het geval is, worden vanaf volgend studiejaar de ruimten ook per locatie verdeeld over de instituten. Er ontstaan instituutsdomeinen.

580 contacturen
Het efficiënter omgaan met de ruimte is nodig vanwege de intensivering van het onderwijs. Meer contacturen, luidt al een paar jaar het devies van het college van bestuur en daarom zijn er onlangs afspraken gemaakt over de minimale normen. Eerste- en tweedejaars moeten 580 contacturen 'scoren', derdejaars 310 en vierdejaars 280. In die uren zitten onder andere de colleges, studieloopbaancoaching en het maken van tentamens. Een aantal instituten had graag gezien dat

ook de begeleiding op de stageplek (door iemand van het stagebedrijf of de stage-instelling) volledig zou meetellen maar het college van bestuur ging daar niet mee akkoord. Bij het roosteren is het de bedoeling dat er voor klassen blokken van vier uur (van elk 50 minuten) ontstaan. Eerstejaars gaan idealiter doordeweeks elke dag vier uur naar de hogeschool. 'We willen dat ze veel contact hebben met het instituut', aldus Beeking. Hij verwacht dat acht op de tien eerstejaars in september

aardig in de buurt gaan komen van het vijfmaal-vier-uur-rooster. Bij ouderejaars kan het op een dag ook om twee blokken van vier uur gaan. De HR gaat uit van drie mogelijke blokken per dag. Daarbij kunnen tweede-, derde- en

vierdejaars ook – maximaal eenmaal per week – in een 'avondblok' (van 15.40 tot 19.15 uur) terecht komen.

JvN

Wat verandert er?

- college-uur van 40 naar 50 minuten
- 1e en 2e jaars: 580 contacturen
- 3e jaars 310 en 4e jaars 280 contacturen
- 1e jaars: 5 keer per week 4 uur per dag naar HR
- maximaal 1 keer per week een avondblok (voor 2e-4e jaars)

FUNCTIEMIX

LOOPBAANPERSPECTIEF DOCENTEN BETER

Met betere beloningen, meer carrièrekansen en meer invloed voor onderwijspersoneel op onderwijskundige processen wilde de commissie-Rinnooy Kan het docentenvak status teruggeven, zo bleek uit het in 2008 gesloten Convenant LeerKracht. 26 miljoen werd vrijgemaakt voor hogere schalen in het hbo. De Hogeschool Rotterdam krijgt jaarlijks 1,7 miljoen extra.

Hoe die 1,7 miljoen ingezet gaat worden is inmiddels duidelijk. De plannen daarvoor zijn rond. Collegelid Jan Roelof en p&o-directeur Cees van der Kraan leggen uit wat er gaat veranderen. Roelof: 'In de onderwijsuitvoering komt meer differentiatie, zodat er ook carrière gemaakt kan worden langs lijnen van onderwijs en niet meer alleen langs lijnen van het management. Grofweg komt het op het volgende neer: Een docent die afgebakend vakonderwijs geeft, wordt ingeschaald in schaal 10. In de schalen 11 en 12 zitten docenten die breder inzetbaar zijn

en complexere vormen van onderwijs geven, bijvoorbeeld docenten die verbanden maken tussen opleiding en beroepspraktijk. Dat is typerend voor schaal 11. Een docent die daarnaast bijvoorbeeld ook nog aan een masteropleiding werkt zal meestal in schaal 12 zitten. Nieuw is dat er een functieomschrijving komt voor schaal 13 docenten. Deze docenten zullen een sleutelrol gaan spelen bij onderzoek en innovatie en bij instituutsoverstijgende minors. Zij moeten in staat zijn multidisciplinair te werken en een netwerk hebben in de stad. Op dit moment ervaren we wat betreft kennis van onderzoeksmethoden een gat tussen lector en docent. Dat gat willen we graag dichten. Ook willen we

de mensen die een centrale rol hebben bij het realiseren van de écht complexe ambities van de hogeschool daarvoor adequaat belonen. Het is een wezenlijke functie voor een instelling die op weg is kennisinstituut te worden.'

600 fte naar hogere functie
'Het is van belang dat we een docenten-functiemix hebben die aansluit bij het Rotterdams Onderwijsmodel. Daarom hebben we met de vakorganisaties de volgende functiemix afgesproken: 20 procent in schaal 10, 40 procent in schaal 11, 30 procent in schaal 12 en 10 procent in schaal 13. Dit wijkt af van het landelijk beeld: 5 procent in 9, 5 procent in 10, 40 procent in 11, 40 procent in 12 en 10 procent in 13. Wij kiezen voor een andere verdeling vanwege het ROM en

het feit dat deze hogeschool relatief veel eerste generatie studenten heeft, studenten die veel begeleiding nodig hebben. Daar zetten we veel jonge docenten op die deze studenten intensief begeleiden', licht Roelof toe. Van der Kraan: 'Voor alle docentfuncties zijn nieuwe functieomschrijvingen gemaakt en na overleg met de cmr vastgesteld. In de gesprekscyclus zullen met alle docenten afspraken worden gemaakt over hun functie en de eventuele weg naar een nieuwe functie. De HR streeft ernaar zo snel mogelijk, maar uiterlijk in 2012, de convenantgelden in te zetten.'

De plannen zijn positief ontvangen. En dat kan ook bijna niet anders omdat het loopbaanperspectief van docenten aan de HR, met ingang van het komend collegejaar, aanzienlijk beter wordt. Roelof: 'Zeshonderd fte (van de 1150) gaan in vier jaar tijd naar een hogere functie, en dat in tijden van economische crisis. Voor tweehonderd personen heeft de maatregel positieve salarisgevolgen. Voorwaarde is wel dat de regering de toegezegde gelden ook daadwerkelijk beschikbaar stelt en geen extra bezuinigingen doorvoert. Als dat wel gebeurt, zou het weleens een flinke streep door de rekening kunnen zijn. Maar vooralsnog gaan we daar niet van uit.'

DvN

Achterbanavond verpleegkunde Ouderbetrokkenheid op z'n hbo's

Ongeveer een kwart van de eerstejaars verpleegkunde bezocht vorige maand samen met ouders of partner de achterbanavond die voor het eerst door de opleiding werd georganiseerd.

Collegezaal 1 van de laagbouw Museumpark zit afgeladen vol. Alle stoelen zijn bezet, mensen staan of zitten op de grond. En terwijl de temperatuur stijgt, luisteren de eerstejaars, hun ouders en een enkele partner naar onderwijsmanager Elles Goedhart en haar collega's. Het gaat over de opbouw van de studie, het aantal studiepunten per jaar, de studieloopbaancoach, de soorten zorg waarvoor de studenten worden opgeleid, en over organisatorische zaken. Zoals de roosters. Goedhart biedt haar excuses aan voor de roosterproblemen van de afgelopen tijd. 'Maar', vervolgt zij: 'gelukkig krijgen we wat betreft het geboden onderwijs wel goede evaluaties terug van onze studenten.' Na de inleidingen verplaatst het publiek zich naar het atrium. Zo meteen mogen de studenten en hun ouders een gastles bijwonen, bijvoorbeeld een practicum verpleegkunde of training 'medisch', en daarna is er tijd om de studieloopbaancoach te ontmoeten. 'Dat van die studie-

punten, hoor ik vandaag ook voor het eerst', zegt een jongen tegen zijn moeder. 'Dan moet je toch eens met je coach praten', weet zij hem te adviseren. Ook studente Wendy de Boer is zelf een beetje wijzer geworden. 'De zaken rondom onze stage waren voor mij niet helemaal duidelijk. Fijn dat ik vanavond heb gehoord hoe het zit.' Haar moeder Janine van Gogh waardeert het initiatief tot deze achterbanavond zeer. Ze vindt het niet vreemd om naar een 'ouderavond' van haar studerende kind te gaan. 'Natuurlijk moeten ze het op deze leeftijd zelf doen, maar ik vind het wel prettig om op een avond als deze geïnformeerd te worden.'

investeren

'Ouders investeren in de studie van hun kind, zowel materieel als immaterieel', legt onderwijsmanager Elles Goedhart het doel van de ouderavond uit. 'Vanuit die gedachte ontstond het idee om een achterbanavond te organiseren. We denken ook dat zij een aanzienlijke rol spelen in het studiesucces van hun kind, vooral omdat jongeren tegen-

woordig langer thuis blijven wonen. Daarnaast vind ik dat je als opleiding transparant moet zijn, zelfs als dat voor het hbo niet gebruikelijk is.' Maar niet iedereen in het docententeam van verpleegkunde was ervan overtuigd dat de ouderavond een instrument is dat past in het hbo. Terwijl de ouders en studenten bij de studieloopbaancoach zitten, praten twee docenten bij. 'Ouders zijn heel belangrijk in het leven van studenten. Als ouders uit elkaar gaan of een van hen wordt ziek, dan heeft dat invloed op de studieresultaten. Toch vraag ik me af of het bij deze leeftijdsfase past om een ouderavond te organiseren, om als opleiding daarin zelf dat initiatief te nemen', zegt Elly Bronsveld. 'Moet je ze doodknuffelen of benader je ze vanuit hun zelfstandigheid?', vult haar collega aan. 'Juist vanuit die zelfstandigheid zou ik pleiten voor een andere vorm', vindt Bronsveld. 'Eén waarbij de student veel meer betrokken is bij de invulling van de avond.' Elles Goedhart daarentegen heeft geen moeite om het instrument van de hbo-ouderavond te verdedigen. 'Zó nieuw is het nu ook weer niet. Ook bij universiteiten en bij EAS (Engineering en Applied Science) worden ouderavonden of relatiedagen georganiseerd.

Bovendien wordt ouderbetrokkenheid een van de aandachtspunten van het programma Studiesucces dat volgend jaar hogeschoolbreed van start gaat en dat als doel heeft het studierendement te verhogen.' Of er volgend jaar weer een achterbanavond wordt georganiseerd, hangt af van de evaluatie in het docententeam. 'Maar', zegt Goedhart: 'als ik kijk naar het enthousiasme en de opkomst, dan lijkt een dergelijke avond in een behoefte te voorzien.'

EvdM

foto: Ronald van den Heerik

Pim en Don in voorbereiding op het trainingsweekend

LAATSTE ROPARUN VAN PIM EN DON

'Het goede doel én de fantastisch grote pret, daar gaat het om bij de Roparun', stelt Don Brookman. 'Inderdaad, die combinatie', bevestigt Pim Schouten. Het HR-duo is voor de elfde keer nauw betrokken bij HR's Roparunteam maar daarna stoppen de twee ermee. Don is al met de FPU, Pim volgt binnen een jaar.

De Roparun is een jaarlijkse estafetteploeg van Rotterdam naar Parijs waarbij geld wordt ingezameld voor kankerbestrijding. Een team van de HES (toen nog niet met de HR gefuseerd) was er al langer toen Pim in 1999 het initiatief nam om een HR-team te vormen. De onderwijsmanager CMI (Communicatie, Media en

informatietechnologie) vond dat de HR mee hoorde te doen aan dit 'sterk Rotterdamse evenement' en was bovendien net genezen van kanker. Hij betrof Don erbij en samen vormen ze sindsdien de organisatorische kern van het HR-team.

Terwijl Pim ook een van de estafetteploegers is, zegt Don alles te doen behalve lopen. 'Ik ben de regelneef: ik kijk bijvoorbeeld welke route we met de bus moeten volgen en zorg dat er eerder wordt gewisseld als iemand zich verstart', aldus Don die zich ook bezighoudt met andere praktische zaken zoals materiaal sponsors, het vervoer en uiteraard het vele geld voor het goede doel. Dit jaar bestaat het HR-team uit 26 personen, onder wie zeven studenten. Naast acht lopers gaan er fietsers mee voor de begeleiding, masseurs en chauffeurs. Na de

trainingsloop Antwerpen Rotterdam van afgelopen maand volgt in het Pinksterweekend vanaf zaterdag 30 mei het echte werk: Parijs Rotterdam.

Voor meer informatie zie: www.roparun.hro.nl

JvN

Masteropleidingen Hogeschool Rotterdam

De Hogeschool Rotterdam biedt zeventien geaccrediteerde hbo-masters aan.
Profielen zette ze op een rij.

Auteur: Esmé van der Molen Illustratie: Hanneke Pleyte

Piet Zwart Instituut

Willem de Kooning Academie

autonome beeldende kunst

bekostigd: ja
voltijd

interior architecture & retail design

bekostigd: ja
studielast: 120
voltijd

kunsteducatie

bekostigd: ja
studielast: 60
voltijd

media design and communication

bekostigd: ja
studielast: 120
voltijd

Totaal studentenaantal: 67 (1-10-2008)

Website: pzwart.wdka.hro.nl

Academie van Bouwkunst Rotterdam

IBB (Instituut voor Bouw en Bedrijfskunde)

urban and area development

bekostigd: nee
studielast: 60
deeltijd

stedenbouw

bekostigd: ja
studielast: 240
deeltijd

architectuur

bekostigd: ja
studielast: 240
deeltijd

Totaal studentenaantal: 157 (1-10-2008)

Website: www.avbr.nl

IvG (Instituut voor Gezondheidszorg)

physician assistant

bekostigd: ja
studielast: 150
duaal

advanced nursing practice

bekostigd: ja
studielast: 120
duaal

Totaal studentenaantal: 104 (1-10-2008)

Website: www.hogeschool-rotterdam.nl

ISO (Instituut voor Sociale Opleidingen)

pedagogiek

bekostigd: ja
studielast: 77
deeltijd

Studentenaantal: 61 (1-10-2008)

Website: www.opgroeienindestad.nl

Transfergroep Rotterdam

professional master manuele therapie in de eerstelijnsgezondheidszorg

bekostigd: nee
studielast: 87
deeltijd

begeleidingskunde

bekostigd: nee
studielast: 60
deeltijd

Totaal studentenaantal geaccrediteerde masters: 140

Website: www.transfergroep.nl

Ingezoomd

De meeste masters van de HR richten zich op professionals die al een tijd werken en ingewikkelde vraagstukken willen aanpakken, maar daarvoor theoretische verdieping nodig hebben. Ze worden daarom ook wel *mid career masters* genoemd. 'Een mooi voorbeeld van een bloeiende master aan onze hogeschool is pedagogiek', vertelt directeur concernstrategie van de Hogeschool Rotterdam Johan Sevenhuijsen. 'Inhoudelijk richt die zich op de grootstedelijke setting, wat heel goed past bij de Rotterdamse praktijk van onze studenten. Maar ook de masters architectuur en stedenbouw zijn al jarenlang succesvoorbeelden van ons masteronderwijs. Nieuwer zijn de masteropleidingen bij verpleegkunde die ook aansluiten op een duidelijke behoefte in de arbeidsmarkt.'

Het inrichten en uitbreiden van masteronderwijs is een lastige zaak voor hbo-instellingen omdat het ministerie van OCW maar weinig hbo-masters bekostigt. Toch loopt er op dit moment één nieuw initiatief. Sevenhuijsen: 'Dat is een aanvraag bij het ministerie om te mogen starten met de onderwijsmaster Leren en innoveren. We wachten nog op goedkeuring, maar we zijn niet de enigen. Er zijn ook andere hogescholen die met eenzelfde master willen starten. Ook werken we aan een nieuwe master op het terrein van *product design*, met geïntegreerde aandacht voor ontwerpen, technische realisatie en economische haalbaarheid.' Daarnaast zijn er nieuwe initiatieven bij de Transfergroep (aan de HR gelieerde onderwijspoot voor post hbo-opleidingen), met name op paramedisch gebied zoals een master sportfysiotherapie en neurologopedie. 'Deze specialismen kennen geen universitaire tegenhanger, en voegen echt iets toe. Op dit moment zijn er twee paramedische masters in voorbereiding voor accreditatie door het NVAO', aldus Sevenhuijsen.

RBS (Rotterdam Business School)

master in finance and accounting

bekostigd: nee
studielast: 60
voltijd

master in consultancy and entrepreneurship

bekostigd: nee
studielast: 60
voltijd

master in logistics management

bekostigd: nee
studielast: 60
voltijd

Totaal studentenaantal: 110 (1-10-2008)

Website: www.rotterdambusinessschool.nl

MEESTERLIJKE TIPS

Hoe vind ik een master?

Hoe vind je direct na je hbo de master die bij je past en zorg je ervoor dat je wordt aangenomen? *Profielen* geeft zes meesterlijke tips van ervaringsdeskundigen die je helpen om de sprong te wagen.

1

Ga alleen voor een master na je hbo als je écht geïnteresseerd en gemotiveerd bent! Doe het niet alleen voor het papertje of de titel. Want als hbo'er heb je ook een prima startkwalificatie op de arbeidsmarkt. Door het volgen van een academische studie kun je je zelfs overkwalificeren voor bepaalde functies.

2

Zoek uit voor welke masters een minor-schakeltraject wordt aangeboden binnen de HR! Als je hier gebruik van kunt maken scheelt je dat een schakeljaar (qua kosten én tijd!) op de universiteit. (Zie ook het artikel op pagina 8)

3

Informeer je breed! Overzichtssites als 123studiekeuze.nl of kiesjestydie.nl lijken handig, maar zijn vaak incompleet en onoverzichtelijk. Kijk op de websites van een aantal verschillende universiteiten. Je zult zien dat er ontzettend veel keuze is en verschil in zowel inhoud als toelatingseisen.

4

Begin vroeg in het jaar met oriënteren! De papiermolens op universiteiten zijn traag. Soms moet je al in het voorjaar je inschrijving op orde hebben om in aanmerking te komen voor een start in september.

5

Ga eropuit! Bezoek voorlichtingsbijeenkomsten op universiteiten. Praat met masterstudenten en professoren. Loop door de gebouwen, snuif de sfeer op. Het is de beste manier om een goede indruk te krijgen, beter dan een bezoek aan de informatieve maar ook chaotische en kolossale Masterbeurs.

6

Neem iemand mee! Liefst iemand die ervaring heeft in de academische wereld, die aanvullende vragen kan stellen waar je zelf niet op komt en die kan inschatten of de master bij jou past of niet.

7

Je aanmelding wordt vaak beoordeeld door een commissie. **Moet je een motivatiebrief schrijven? Hou hem kort en relevant, en maak GEEN TAALFOUTEN!** Stuur altijd referentiebrieven mee van een docent of stagebegeleider die jou graag wil aanbevelen. *SaS/m.m.v. MG*

HR financiert stoppen met roken

- 11 medewerkers volgen op kosten van de HR een cursus stoppen met roken
- stand na 2 weken: 6 roken niet, 3 zijn afgehaakt, van 2 is de uitkomst onbekend
- p&o wil preventieve of gezondheidsbevorderende projecten ondersteunen

Foto: Levien/Williamse

De elf medewerkers van de Rotterdam Business School (RBS) volgen het programma *Make it easy*, waarbij neurolinguïstisch programmeren wordt ingezet om psychologisch in staat te zijn te stoppen met roken. Daarnaast worden drie puntjes bij het oor geplaatst. 'Als je daar met een magneetje vijftien keer langsgaat, verdwijnt de behoefte aan nicotine', vertelt cursist en RBS-medewerker Jeannet Grootjans, die al een aantal stoppogingen heeft gedaan. 'Deze keer gaat het goed. Ik heb helemaal geen behoefte aan roken.' Na een week ontvangt therapeut Ralph Groenheijde de groep medewerkers om te kijken hoe het gegaan is. 'Gefeliciteerd, jullie zijn nu nicotinevrij', zeg hij. 'Maar denk niet dat het makkelijk wordt. Heb je zin in een sigaret, ga dan de confrontatie met jezelf aan en bedenk of je dat peukie echt nodig hebt.'

De score na één week: Negen medewerkers hebben niet gerookt, één is afgehaakt en één cursist heeft wel gerookt maar hervat de stoppoging. 'Het helpt dat we het als groep doen', vindt deelnemer Esther Terpstra, die voor de tweede keer probeert te stoppen. 'Bovendien voel ik een soort verplichting richting de hogeschool. Die betaalt immers. En dat vind ik ook goed. Het levert gezondere medewerkers op die productiever zijn. Andere medewerkers profiteren weer van andere regelingen die de HR als werkgever biedt, bijvoorbeeld de vergoeding van kinderopvangkosten of ouderschapsverlof.' In eerste instantie zou RBS het stoppen met roken financieren. Maar de kosten zijn overgenomen door de afdeling p&o. Deze afdeling laat weten dat ze graag projecten ondersteunt die preventief werken of de gezondheid bevorderen. Instututen met goede ideeën kunnen zich melden bij Sandra van der Hammen.

MG

Enquête: Hbo'ers hebben behoefte aan voorlichting masters

De meeste hbo-studenten twijfelen of ze na hun opleiding nog een master zullen volgen. In de keuze om wel of niet door te studeren spelen voorlichting en beroepsperspectief een belangrijke rol. Voorlichtingscampagnes vinden studenten dan ook geen weggegooid geld.

Top 4 van drempels bij keuze master

- 1 Geen studiefinanciering voor (pre-)master (53 %)
- 2 Verhuizing (46 %)
- 3 Onduidelijk beroepsperspectief (45 %)
- 4 Geen aansluiting op bachelor (42 %)

Dat blijkt uit een enquête onder vijfhonderd hbo-studenten en zeventienhonderd universitaire studenten, uitgevoerd door de hogeschool- en universiteitsbladen in Nederland, waaronder ook *Profielen*. Universitaire studenten ervaren de master als een logische vervolgstap op hun bachelor. Voor hbo'ers ligt dat anders. De helft van de studenten weet nog niet of men na het hbo zal doorstuderen. Een kwart zegt genoeg te hebben aan de hbo-opleiding. Studenten ervaren het als een drempel dat zij voor een (pre-)master aan de universiteit geen studiebeurs ontvangen, omdat zij hun prestatiebeurs al voor het hbo hebben gebruikt. Wel kunnen zij

bij de IB-groep lenen, maar daarmee loopt hun studieschuld op. Dit vormt de grootste drempel (53 procent) om na het hbo een pre-master te volgen. Ruim negentig procent van de studenten vindt dat dit moet veranderen. Naast de kosten van de pre-master komen hbo'ers meer drempels tegen bij de keuze voor een master. Een mogelijke verhuizing naar een andere stad ervaren zij ook als een behoorlijk obstakel. En dat ze hun vrienden dan niet meer zo vaak kunnen zien. Opvallend is dat dit voor hbo-studenten moeilijker te verteren is dan voor universitaire studenten. Voorlichting speelt in de keuze voor een master een belangrijke rol. Voorlichtingscampagnes zijn volgens studenten dan ook geen weggegooid geld. Er is vooral

behoefte aan inzicht in de kwaliteit van de opleiding en de mogelijkheden van de master na de studie. Veel studenten geven aan dat ze de onduidelijkheid over het beroepsperspectief als drempel ervaren. Op dat punt blijft de voorlichting in gebreke. Dit speelt voor hbo-studenten sterker dan voor wo'ers die bijna allemaal vinden dat een master bij hun opleiding hoort. Voor de hbo'ers ligt dat anders. Ruim tachtig procent denkt met een hbo-bachelor voldoende voorbereid te zijn op de arbeidsmarkt. Hbo'ers beseffen wel dat zo'n universitaire master wat extra's kan bieden, maar dat moet dan wel duidelijk zichtbaar gemaakt worden.

Ries Agterberg/Tom van Nuenen/Univers

Een master hoort bij mijn opleiding

Wo	Eens 93 %	Oneens 7 %
Hbo	Eens 42 %	Oneens 58 %

Met een bachelor ben ik voldoende voorbereid op de arbeidsmarkt

Wo	Eens 38 %	Oneens 62 %
Hbo	Eens 83 %	Oneens 17 %

Mijn masteropleiding doe ik het liefst op een hbo

Eens 43 %	Oneens 57 %
-----------	-------------

Een (pre-)master moet gefinancierd worden

Eens 92 %	Oneens 8 %
-----------	------------

LIANNE BLAAS

Van '06-'09: master pedagogiek
Nu: projectmanager jeugd en gezin

In 1987 begon ze aan de mavo en nu, 22 jaar later, heeft ze net haar masteropleiding pedagogiek aan de Hogeschool Rotterdam afgerond. Lianne Blaas heeft een lange opleidingsweg achter de rug en is daarmee een typisch voorbeeld van een stapelaar.

Geleerd tijdens de master: Verbanden leggen, bruggen slaan en kritisch kijken

Gemist tijdens de master: Statistiek, om beter te kunnen onderzoeken

CURRICULUM VITAE

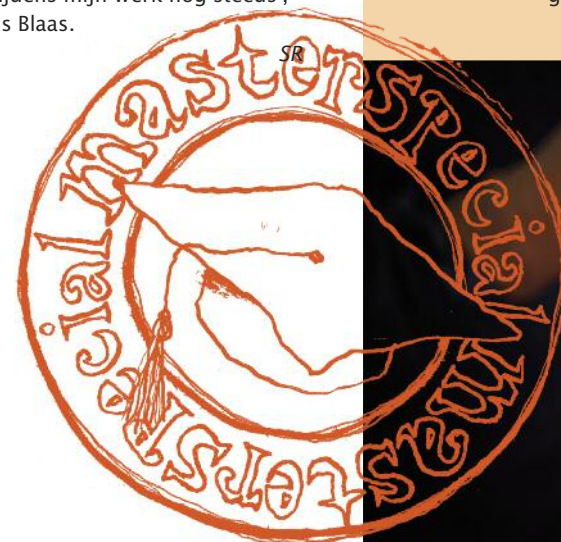
1987-1991 mavo te Papendrecht
1991-1995 MDGO Agogisch Werk in Dordrecht
1995-1996 propedeuse logopedie
1996-2000 sph aan de HR
2005-2008 werkzaam bij WSG
2006-2009 masteropleiding pedagogiek
2009- projectmanager Centrum voor Jeugd en Gezin

Tijdens de master wilde Blaas meer te weten komen over jeugdzorg, beleid en management. Ook was ze vooral op zoek naar een praktijkgerichte opleiding. 'Ik wilde heel graag uit het uitvoerende gedeelte van mijn werkveld groeien en de master heeft me daar goed bij geholpen', aldus Blaas. Negen jaar eerder, in 2000, rondde Blaas haar HR-studie sociaal pedagogische hulpverlening (sph) af en ging ze aan de slag bij de William Schrikker Groep (WSG) als gezinsvoogd en later als crisismanager: 'Na acht jaar in de gezinsvoogdij wilde ik wel wat anders, mede omdat ik naast mijn drukke full-time baan twintig uur per week investeerde in mijn masteropleiding aan de hogeschool.' Nog voordat ze haar master afrondde besloot ze over te stappen naar een andere baan, in de thuiszorg ditmaal. 'Ik heb die stap gemaakt omdat ik daar de kans kreeg een volledige managementfunctie op me te nemen. Het leek me een mooie stap om meer verantwoordelijkheden te krijgen', aldus Blaas. 'Maar achteraf gezien was het toch niks voor mij. Ik wilde graag meedenken in het beleid en iets doen met de input uit de wijken. Dat bleek niet mogelijk en ik kreeg steeds meer problemen met de manier van besturen. Ik kon mijn enthousiasme en creativiteit niet kwijt en ben daarom na negen maanden gestopt.'

Het solliciteren voordat ze haar masteropleiding volgde, ging niet altijd even makkelijk, merkte ze. Maar toen ze een masterdiploma aan haar cv kon toevoegen, waren de omstandigheden ineens heel anders. 'Voor de start van mijn masteropleiding stuurde ik twaalf brieven en kreeg ik weinig reacties. Toen ik mijn master had afgerond, stuurde ik vijf brieven en kreeg ik vijf uitnodigingen voor een gesprek', vertelt Blaas. Dat heeft ook geleid tot een nieuwe baan. 'Ik werk nu als projectmanager bij Centrum Jeugd en Gezin (CJG) en dat bevat me heel goed. Ik zorg ervoor dat er verbindingen worden gemaakt tussen verschillende soorten hulpverlening binnen Rotterdam. Die samenwerking moet vlekkeloos zijn en elke organisatie moet de processen kennen. Zo vormen we een waterdicht vangnet voor kinderen in risicogezinnen.'

Terugkijkend vindt Blaas dat ze veel heeft geleerd tijdens haar master. 'Er werd gekeken wat er nu écht gedaan kon worden aan de bestaande problemen. Het gaf een goed beeld van de realiteit en ik heb geleerd hoe ik kritisch kan kijken naar dingen. Dat helpt me nu tijdens mijn werk nog steeds', aldus Blaas.

Er komen steeds meer zwangerschappen met een medische indicatie. Dit heeft onder andere te maken met de relatief hoge leeftijd waarop Nederlandse vrouwen kinderen krijgen. Gevolg daarvan is dat steeds meer verloskundigen in een ziekenhuis komen te werken, de zgn. klinisch verloskundigen. Sinds 2005 biedt de Hogeschool Rotterdam een masteropleiding Physician Assistant (PA) aan, die toegang biedt voor klinisch verloskundigen met minimaal twee jaar werkervaring. Profielen sprak met Irma van der Velden, opleidingscoördinator.

Masteropleiding Physician Assistant Groeien in je vak, groeien als mens

'Het aantal ziekenhuisbevallingen neemt toe', legt van der Velden uit. 'Dat heeft te maken met de leeftijd van de moeders, toename van chronische aandoeningen en met de bevolkingssamenstelling in de grote steden. Over het algemeen gaan allochtone vrouwen later voor hun eerste controle naar huisarts of verloskundige en laten ze zich gedurende de zwangerschap ook minder vaak controleren. Dat kan tot complicaties leiden. Bovendien is Nederland een van de weinige landen waar zwangere vrouwen toch nog roken en drinken. Als je als zwangere in Amerika om een glas wijn vraagt, dan krijg je dat gewoon niet. Die sociale controle lijkt zwaarder dan bij ons. Wij leven toch meer volgens het principe van leven en

laten leven. In Nederland denken wij al snel: Dat is haar eigen verantwoordelijkheid. Het zou kunnen dat dit een rol speelt. 'Inmiddels is het zo dat Nederland 2315 verloskundigen heeft van wie er 552 in een ziekenhuis werken. PA's hebben een spilfunctie in een multidisciplinair team, moeten kunnen inschatten waar interventie nodig is en nemen bepaalde medische taken en handelingen over van de gynaecoloog. Zij hebben meestal een eigen afgebakend takenpakket', licht Van der Velden toe. 'Hoe dat takenpakket eruitziet verschilt per ziekenhuis en wordt vastgelegd in een zgn. autorisatielijst. Daarin is per activiteit beschreven waarvoor de PA bevoegd is en waarin zij bekwaam moet zijn. Over het alge-

meen mogen zij in een perifere ziekenhuis meer dan in een academisch ziekenhuis waar men bijvoorbeeld ook artsassistenten opleidt die óók handelingen moeten verrichten.'

onderwijs en onderzoek

Van der Velden: 'De opleiding heeft momenteel 32 studenten. Dit zijn eerste- en tweedejaars want er is net een groep derdejaars afgestudeerd. Het is een duale opleiding van tweeënhalf jaar. Opleiding en praktijk gaan dus hand in hand en versterken elkaar. In het ziekenhuis worden de klinisch verloskundigen begeleid door een leermeester/gynaecoloog. Tijdens de opleiding leren de studenten onder andere onderzoeksvaardigheden en het maken van casestudies, wetenschappelijke artikelen kritisch te lezen, conclusies te trekken, literatuurstudie te doen en krijgen ze het vak statistiek. Hun medische kennis wordt vergroot. Daarnaast trainen we competenties als argumenteren, discussiëren en presenteren. Hierdoor groeien zij, niet alleen vakinhoudelijk, maar ook als mens. De PA-studenten geven ook onderwijs: verloskunde aan derdejaars hbo-verpleegkundigen. Zij kunnen vanuit de praktijk duidelijk maken wat de verloskundige van de verpleegkundige verwacht bij een bevalling. De stu-

De opleiding is Physician Assistant is geaccrediteerd door de Nederlands-Vlaamse Accreditatie Organisatie (NVAO) en leidt op tot de internationaal erkende titel Master Physician Assistant (M-PA). Vanaf september 2009 biedt de masteropleiding Physician Assistant met een tweede instroomvariant ook toegang voor andere hbo-opgeleide paramedici en verpleegkundigen met minimaal twee jaar werkervaring in de directe patiëntenzorg. Ook voor hun beroepen zal er een taakherstelling worden gemaakt tussen PA'er en arts. Denk aan een afgestudeerde Physician Assistant urologie die een prostaatkliniek gaat leiden, onder supervisie van een uroloog. De specialisten houden op deze manier meer tijd over voor de echte specialistische werk. Je zou kunnen zeggen dat de PA'er een aantal routinematige klussen van de specialist overneemt.

denten verpleegkunde hangen aan hun lippen, want het zijn natuurlijk allemaal praktijkverhalen waarmee zij direct aan de slag kunnen. We adviseren onze PA-studenten ook om zich zoveel mogelijk te verdiepen in een bepaald gebied. Bijvoorbeeld in preconceptie-zorg, bepaalde pijnbestrijding of onderzoek naar thuisbevallingen of keizersnee, maar we hadden ook een student die zich had gespecialiseerd in zwangerschap en anti-depressiva. Mede door hun verdieping hebben onze studenten echt wat extra's te bieden in de wereld van de verloskunde. Het is geweldig om hieraan een bijdrage te kunnen leveren. Ik heb de leukste baan van de hele wereld.'

DvN

- hbo-master: zeldzaam en duur
- 1000 universitaire masters tegenover 100 aan hbo
- afgestudeerde hbo'ers nemen toevlucht tot bekostigde wo-masters
- hbo vindt weinig steun in strijd om de hbo-master

HET GEVECHT OM DE HBO-MASTER

mogelijkheden hebben om door te stromen. De belangenorganisatie ziet met lede ogen aan dat afgestudeerde hbo'ers in toenemende mate hun toevlucht nemen tot de universitaire masters, waarvoor zij de noodzakelijke schakelprogramma's en selectieprocedures voor lief nemen. Dat leidt ertoe dat veel beroepsgerichte hbo'ers tegen wil en dank in het keurslijf worden geperst van de universitaire vervolgstudie. Leraren, verpleegkundigen en ingenieurs maken een carrièreswitch in de richting van beleids-, management- of wetenschappelijke functies. Daarmee zijn velen verloren voor het vakgebied waartoe zij bij de hogescholen zijn opgeleid en dat is een ongewenste ontwikkeling, stelt de HBO-raad. 'Want de samenleving staat te springen om goed opgeleide professionals', zegt Van Braam.

meer beroepsgerichte masters op wo?

Een ander gevaar dat de HBO-raad ziet opdoemen is de ondermijning van de verschillen tussen universitair en hbo-onderwijs. Door de druk van studenten die verder willen studeren ontstaan meer en meer schakelprogramma's bij hogescholen, wat ten koste gaat van de beroepsgerichtheid van de opleidingen. Anderzijds zorgt de toenemende instroom van hbo'ers ervoor dat universiteiten rekening gaan houden met de achtergrond van deze studenten. 'De facto zal dat ertoe leiden dat de universiteiten beroepsgerichte masters zullen gaan verzorgen', schrijft de HBO-raad in het discussiestuk *Green Paper* dat begin dit jaar verscheen.

De universiteitskoepel VSNU is niet onder de indruk van het geschetste toekomstbeeld en bestrijdt dat water bij de wijn wordt gedaan. 'Universiteiten bieden masters aan vanuit een wetenschappelijke identiteit, ongeacht de groep die instroomt', zegt woordvoester Aly Oldersma.

Daar komt nog bij, betoogt de HBO-raad, dat de kosten van de toestroom bij universiteiten in de papieren lopen, met name door de

financiering van het schakeljaar. De overheid betaalt 140 miljoen extra, zo becijfert de belangenvereniging van hogescholen. En dat is dan nog een 'optimistisch scenario'. Als deze groep bij de hogescholen aan de bak zou kunnen, dan kost dit nog maar een dikke tachtig miljoen: een besparing van bijna zestig miljoen per jaar.

geen master bij elke hbo-bachelor

Toch vindt ook de HBO-raad dat het te ver gaat om aan alle hbo-opleidingen een professionele master te koppelen. Dat is politiek, maatschappelijk en financieel niet haalbaar. Bovendien zou dat de waarde van de bachelor aan de hogescholen aantasten. 'Als alle hbo-opleidingen over een master beschikken dan zul je zien dat iedereen het masterniveau wil halen om de positie op de arbeidsmarkt zeker te stellen. De bachelors komen dan in dienst van de doorstroom te staan in plaats van het opleiden van gekwalificeerde professionals voor de arbeidsmarkt', stelt Van Braam. Maar de minister moet wel een ruimhartiger beleid voeren ten aanzien van de hogescholen en niet de hand stelselmatig op de knip houden, zo roept de HBO-raad al jaren. Leidraad moet zijn de behoefte in de beroepspraktijk aan hoger opgeleide professionals. Is die aantoonbaar aanwezig dan dient de minister een dergelijke hbo-master mogelijk te maken en te bekostigen. 'Ik kan me voorstellen dat niet bij alle beroepsgroepen een master urgent is. Maar in veel sectoren is grote behoefte aan professionals

Wie na zijn hbo-bachelor wil doorstuderen en een praktijkgerichte hbo-master wil volgen, komt vaak van een koude kermis thuis. Het aantal hbo-masters is zeer beperkt en het collegegeld vaak torenhoog. Terwijl bij de universiteiten elke bacheloropleiding een master kent, tegen het normale tarief. Daarmee lijkt de hbo-sector een groot onrecht aangedaan. Schande?

Dat valt nog te bezien. Bij de invoering in 2002 van het bachelor-masterstelsel in het Nederlandse hoger onderwijs werden universitaire opleidingen in twee stukken geknipt: Zo ontstonden de bachelor van drie jaar en daar

bovenop de doorgaans eenjarige master. Het ministerie bleef deze opleidingen bekostigen, waardoor de hoogte van het collegegeld beperkt bleef. De opleidingen in het hbo haafden het vierjarig curriculum en sindsdien gaan de studies als bachelor door het leven. Tegelijkertijd werden de bestaande voortgezette opleidingen bij hogescholen (eerstegraads leraren, kunst en zorg) omgedoopt tot hbo-masters, die de overheid eveneens bleef betalen.

Deze herstructurering leidde tot bijna duizend masters aan de universiteiten, terwijl de hoge-

scholen het moesten doen met iets meer dan honderd. 'Wij gingen indertijd akkoord omdat we in de veronderstelling verkeerden dat we de ruimte zouden krijgen om zelf een flink aantal masters te ontwikkelen die de overheid zou bekostigen', zegt Erwin van Braam, hoofd algemeen beleid van de hogescholenkoepel HBO-raad. 'Maar die deur blijft tot nu toe nagenoeg dicht. We kunnen slechts mondjesmaat nieuwe masters starten, en dan nog moeten de studenten of de bedrijven de kosten van de studie zelf dragen.'

Het is de HBO-raad een doorn in het oog dat universitaire en hbo-studenten geen gelijke

op masterniveau', zegt Van Braam. Als voorbeeld gelden de masters advanced nursing practice en social work die het ministerie bij wijze van uitzondering wel besloot te bekostigen vanwege de 'maatschappelijke behoefte'. Maar hetzelfde ministerie weigerde de master life science te financieren terwijl het bedrijfsleven hier volgens de HBO-raad om staat te springen.

roepende in woestijn

In het gevecht om de hbo-masters lijkt de HBO-raad een roepende in de woestijn. Werkgeversorganisaties VNO-NCW en MKB Nederland steunen de minister bij zijn weigering massaal de bekostiging van hbo-masters op zich te nemen. Want de arbeidsmarkt heeft vooral behoefte aan afgestudeerde hbo-bachelors die gekwalificeerd zijn voor een baan in de bedrijven. 'Dat is een belangrijk verschil met de academische beroepen omdat daar juist doorgaans het universitair masterniveau het vereiste startniveau is', stelt Chiel Renique van VNO-NCW.

Ook studentenorganisatie ISO bepleit om dezelfde redenen terughoudendheid ten aanzien van bekostigde hbo-masters. En nee, het is niet oneerlijk dat universitaire studenten wel allemaal een master kunnen volgen, zegt bestuurslid Marlies Wesdorp. Want hun opleiding is tenslotte dan pas afgerond. 'Aan de ene kant kun je zeggen dat het niet fair is dat studenten van hogescholen niet allemaal een eigen master kunnen volgen. Maar aan de andere kant krijgen alle studenten vier jaar hoger onderwijs. Als de hbo-studenten dan nog een jaar langer profiteren door een master is dat onrechtvaardig ten opzichte van de universitaire studenten.'

tekst: Massy Naimi Zaker fotografie: Rotterdams Scapino Ballet

Misschien niet je eerste idee bij een avond uitgaan, zo'n dansvoorstelling. *Profielen* probeerde het en werd betoverd.

BETOVERD

Een avond moderne dans

Waanzinig, adembenemend en feeëriek, dat zijn omschrijvingen die nog het dichtst in de buurt komen van de indruk die de voorstelling *4x20 Storyproof* achterlaat. In dit vierluik toont het Scapino Ballet Rotterdam vier moderne choreografieën die in sfeer van elkaar verschillen, maar verbonden worden door tijd: Elk stuk duurt twintig minuten.

dronkenmansleven

De gordijnen gaan opzij en het donkere podium wordt zichtbaar. Het publiek is stil. Stap, stap, stop, op de tenen, gestrekte lichaamshouding en pose. Gevolgd door soepele bewegingen op de melodieën van een cello. Het is begonnen. Rode spotlights zakken van het plafond naar beneden. 'Wow', fluistert een man naast mij. Het decor is opvallend: Een groot, wit plateau met een gat in de vorm van een grote cello. In het midden zit cellist Nina Hitz die met eigen improvisaties ritme geeft

aan snel wisselende tableaux. Met het dansstuk *September Virgin* laat choreograaf Reischl de reis van het leven zien, in dit geval een gebroken dronkenmansleven. Danser Mischa van Leeuwen zwalkt half triomferend over het podium en declameert de tekst: 'Mocht ik door de drank bezwijken, mocht ik naar het donker gaan, laat dan op mijn grafsteen prijken:

Hij kon niet meer op zijn benen staan.' De andere vijf dansers schieten heen en weer en breken hun loopstappen af met lachbuien. Opvallend en energiek is danser Min Li die ondanks de kronkelige bewegingen rustgevend aanwezig is. De dansers vallen neer op de grond rondom de cellist. De twintig minuten zijn voorbij. Een staande ovatie. De dansers betuigen hun dank aan het publiek door meerdere malen te buigen. Ondertussen zweten en ademen zij hun borstkast uit. Wat is dit intens.

Klassiek vs modern ballet

Klassiek ballet ontstond in Frankrijk en werd beroemd door Lodewijk XIV. Het is gebonden aan talloze regels waaraan de bewegingen en technieken moeten voldoen. Daartegenover staat modern ballet. Deze dansvorm is vrijer en heeft geen vast bewegingsvocabulaire. Voor meer informatie en voorstellingen kijk op www.scapinoballet.nl of www.schouwburg.rotterdam.nl.

dribbelende voeten

De Franse choreograaf Garcia gebruikt zijn fascinatie voor Michelangelo's *Pietà* (een beeldhouwwerk in Rome) voor een tragikomisch dansstuk over rouw in *5 steps for a pieta*. De theater-scènes, onder aanvoering van Véronique Prins, zijn lachwekkend waardoor het zware, emotionele verhaal wordt verlicht. De bewegingen van de dansers lezen als verschillende stadia van rouw: ontkenning, woede, depressie en acceptatie. Ik ben ontroerd, heb kippenvel en natte ogen. Vervolgens is het duet *Nicht zutreffendes streichen* van artistiek directeur Wubbe aan de beurt. Bryndis Brynjolfsdottir en Rupert Tookey dansen een scherp en intiem portret van nabijheid

zoekende, maar elkaar niet rakende geliefden. In het laatste stuk *Supernova* laat choreograaf Goecke vier mannen en drie vrouwen op jazzy sax en drums met vlug draaiende armen en snel dribbelende voeten een magische dans uitvoeren. Opkomen, exploderen en verdwijnen in het donker. Door zout omhoog te gooien, creëren de dansers een nevel waarin zij met ongelooflijke kracht, snelheid en spierbeheersing bewegen. En als je denkt dat hoog met de benen zwaaien en pirouettes draaien alleen iets voor vrouwen is, dan heb je het mis. De stoere mannen dansen soepel en krachtig met hun betoverende en gespierde lichamen. Ik geloof mijn ogen niet. Dit is moderne dans.

Opkomen, exploderen en verdwijnen in het donker

Column

In Parijs

Ik ben geen toerist. Ik ben een reiziger. Er is een groot verschil. Zeker als je een reiziger bent zonder doel. Ik ga niet naar de Eiffeltoren, ik zoek niet naar de grafsteen van Edith Piaf op Père-Lachaise. Ik dwaal door de stad en soms kom ik iets tegen wat bruikbaar is. Voor een verhaal, voor een column. Zo liep ik ooit in Triëst een bordeel binnen en werd ik gemasseerd door een Sloveense vrouw wier kunstgebit uit haar mond viel toen ze bij mijn tenen was aanbeld, wat resulteerde in een prachtig verhaal. Ik durf te wedden dat het bordeel in geen enkele reisgids staat. Je moet er per ongeluk binnenlopen.

In Parijs liep ik per ongeluk restaurant L'Atelier de Joël Robuchon (5, Rue de Montalembert) binnen. Voor de deur stopte een witte auto, drie dames stapten uit, gevolgd door een oude man. Ze verdwenen in het restaurant, alsof ze er nooit waren geweest. In de lucht hing alleen nog de geur van mandarijnen en bloemen. Ik liep de drie dames en de oude man als vanzelf achterna. Zelf was ik alleen, zoals altijd op reis. Een kunstgebit aan je grote teen en ander geluk moet je niet delen. Binnen werd ik geplaatst aan de bar. In L'Atelier de Joël Robuchon eet men namelijk aan de bar. Het is een soort van snackbar, alleen dan met king crab (34 euro) en zwezerik (48 euro) op de kaart. De drie vrouwen en de oude man zaten naast mij. Ze dronken champagne. Ik had een glaasje chablis (tweeënhalve slok, 12 euro) voor mijn neus. Even later kwam de bestelde king crab (hap, slik, weg). Naast mij gebeurde niets bijzonders, behalve dat er nog meer champagne werd gedronken. Even dacht ik dat mijn schrijversinstinct me had verlaten. De twijfel verdween aan het einde van de avond, toen een kelner mij een glas port bij de kaas had ingeschonken. Op de fles stond dat de port twintig jaar oud was, op de rekening stond dat de port twintig euro kostte. Ik stond op, pakte mijn jas van de kruk en liep zo onopvallend mogelijk weg. Alles ging goed totdat ik bij de uitgang werd tegengehouden. Een zware hand op mijn schouder, een boze stem. Maar ik was niet bang, ik wist: Nu ging het gebeuren. Eindelijk.

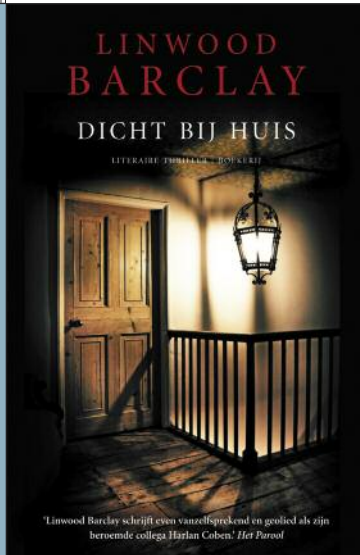
Ernest van der Kwast is auteur en organisator van literatuurfestivals zoals Nur Literatuur.

MastersPortal is het net niet *****

Je hoeft het niet gedaan te hebben om te weten hoeveel haken en ogen er aan een masterprogramma in het buitenland zitten. Neem de bureaucratie en papieren rompslomp van je eigen opleiding, vermenigvuldig dit met de mate van organisatorische wanorde (tot de macht twee als je met twee verschillende scholen te maken hebt) en tel hier een leuke taalbarrière, nieuwe woonsituatie en financieel plaatje bij op en ziedaar: gegarandeerde chaos. De enige manier om dit alles het hoofd te bieden, is door zelf initiatief te tonen, vastberaden en hardnekkig te zijn. En laat daar nu net een hulpje voor zijn! www.mastersportal.eu gaat je namelijk helpen bij het vinden van je perfecte mastertraject in het buitenland. Op de site zijn ruim 9500 internationale georiënteerde masterprogramma's in 32 Europese landen gebundeld tot één overzichtelijk geheel. Nou ja, overzichtelijk? Je kan zoeken op land, universiteit of studie, maar slechts één criterium tegelijk. Dus als je internationale politiek in Zuid-Spanje wilt volgen, moet je óf alle opties voor internationale politiek, óf alle opties voor Spanje doorploegen. Ook zijn er geen opties om te zoeken op bijvoorbeeld collegegeld. Da's erg jammer, want zo kan je na lang zoeken ontdekken dat je absolute favoriet toch zo'n 27.000 eurootjes kost (en dat kan zeker voorkomen!). Ook de 'tips' voor studeren in het buitenland zijn ronduit belabberd (neem genoeg geld mee voor bier, zoek van tevoren woonruimte, volg je lessen, kom op!) en dus is MastersPortal.eu net niet dat wat je zoekt als je naar het buitenland wilt. Zo blijf je voor een beetje buitenlands avontuur toch nog aangewezen op die goeie ouwe hardnekkigheid en eigen initiatief.

RJ

Per toeval niet vermoord *****

Omdat juni de Maand van het spannende boek is, leest *Profielen* het nieuwste boek van Linwood Barclay getiteld *Dicht bij huis*. Het verhaal begint met de moord op een familie; een moeder, vader en kind komen om. Maar de brievenbus van de burens, de familie Cutters, staat voor het huis van het vermoorde gezin. Is het toeval of was de moordenaar aan het verkeerde adres? Buurman en hoofdpersoon Jim Cutter vergeet even zijn baan als

grasmaaier en gaat, als was hij een doorgewinterde politieagent, op zoek naar antwoorden. Naast de moorden ontplooiën zich subtiel ook andere verhaallijnen, zoals over de ontrouw van zijn vrouw. Deze verhaallijnen worden door Barclay allemaal moeiteloos door het hoofdverhaal gevlochten. Barclay zet al zijn personages, hoe klein hun rol ook is, goed neer. De schrijver staat dan ook bekend om zijn vermogen om doodnormale mensen in ongewone posities te laten verkeren. Op die manier heb je als lezer het gevoel dat het jou ook zou kunnen overkomen. Het boek volgt de bestseller *Zonder een woord* op, een thriller die vooral indruk maakte met zijn onvoorspelbare einde. *Dicht bij huis* leest makkelijk weg en vooral in het begin van het boek weet Barclay de spanning goed op te bouwen. Het einde vond ik minder bevredigend. Te vergezocht en je moet je hersenen wel erg kraken om je de kleinste details te herinneren. Maar hoe dan ook blijft het een lekker boek om mee weg te kruipen...

SR

Extreem goed luisterbaar *****

Waar we in het najaar van 2007 onze lezers nog waarschuwden voor een herfstdepressie als gevolg van het beluisteren van het tweede album van Lucky Fonz III, daar gooien we het dit voorjaar over een andere boeg. Fonz doet namelijk zijn naam eer aan door echt te vlammen op zijn derde album *A Family Like Yours* (en daarbij staan we midden in de lente!). Niet dat hij ineens niet meer de melancholische troubadour met de verkouden stem is, maar op dit derde album lijkt alles samen te komen waar hij de eerste twee albums van droomde. Een divers repertoire dat van country naar pop naar singer/songwriter gaat, stemmingen die wisselen van extreem gevoelig tot ronduit aanstekelijk vrolijk, alles lijkt een stuk completer te zijn geworden. Wie Lucky Fonz III ooit live heeft mogen aanschouwen, wist al dat deze man meer in huis heeft dan de grotendeels zeurderige klagenzangen van zijn eerdere albums – denk bijvoorbeeld aan zijn adremme optredens bij *De Wereld Draait Door* – en dat komt nu eindelijk echt lekker tevoorschijn op plaat. Met dit album bewijst Fonz een allround artiest te zijn met een eigen repertoire en stijl, die zowel live als op cd extreem goed luisterbaar is. Wie toch nog steeds gelooft dat hij enkel kan jammeren, moet *A Family Like Yours* in huis halen en dan *The World Wants You To Stay* draaien. Kijk maar wat je nader staat, het huilen of het lachen...

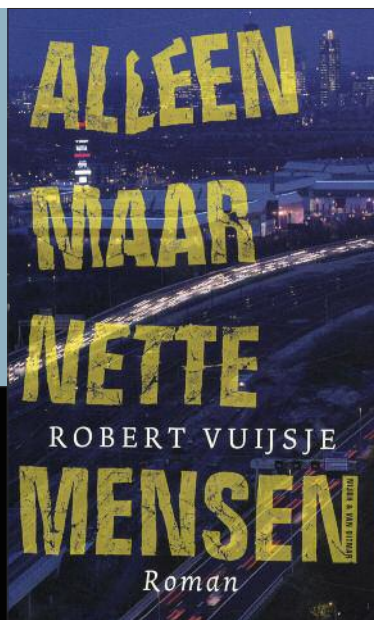
RJ

Zet 'm hard! *****
De Noord-Hollandse band Johan lijkt een fetisj te hebben voor getallen. Onlangs verscheen het verzamelalbum *12.5 Years, 3 Albums, 36 Songs* omdat de band twaalfeneenhalf jaar bestaat. Op VIER mei presenteerde de formatie zijn VIERDE album, getiteld VIER. En daarvoor deelt *Profielen* op haar beurt weer VIER

sterren uit, want het is een heel goed album. Zanger Jacob de Greeuw en zijn mede-bandleden schrijven mooie popliedjes, die bijna altijd kloppen als een bus. De zang is goed, de muzikanten spelen sterk en subtiel tegelijk, en de liedjes blijven lekker hangen omdat ze melodius zijn zonder dat het zoet of 'makkelijk' wordt. Niet voor niks wordt de muziek van Johan weleens vergeleken met klinkende namen als de Beatles of R.E.M. Niet alle songs vallen in de categorie 'mooi liedje' want de jongens van Johan kunnen ook lekker tekeergaan op de gitaar en de stem van De Greeuw past even goed in schurende liedjes als in het zachtere, intiemere werk. Wonderschoon is de overgang van single *In The Park* naar *Something About You* naar het derde nummer *Maria*, een liedje dat aangenaam blijft hangen. Er is wel een gouden regel waar je je aan moet houden bij het beluisteren van deze plaat: Zet 'm niet te zacht, want dan hoor je de rijkdom van de liedjes niet en klinken ze allemaal hetzelfde. Juist doordat alle songs goed, of best goed zijn, en er weinig ritmiek in het album zit, kunnen ze verdwijnen in een soort een-tonigheid, en dat zou de plaat onrecht aandoen. Dus: Turn up the volume, Johan!

EvdM

'Ballen' in de Bijlmer *****

De 21-jarige hoofdpersoon David in het boek *Alleen maar nette mensen* is zijn leventje in Amsterdam Oud-Zuid zat. Hij voelt zich er niet thuis en is zoekende naar zijn plaats op de wereld. En naar de ideale vrouw: een intelligente donkere vrouw met grote borsten en billen. Dit brengt hem in Amsterdam Zuid-Oost, de wereld van de Antillianen en Surinamers, vuige seks in een kelderbox, erotisch dansen op feestjes en vooral veel 'ballen', oftewel neuken. Hij bezoekt zelfs Memphis, het mekka van de zwarte seksualiteit, om uiteindelijk gedesillusioneerd terug te keren naar Oud-Zuid. Door de schrijfstijl met korte zinnen en veel straattaal, aangevuld met msn-gesprekken leest dit boek makkelijk weg. En de verschillen tussen het elitaire Oud-Zuid en de Bijlmer worden schitterend en vaak op humoristische wijze in beeld gebracht. Aan het eind van het boek blijf je wel met een paar vragen achter. Bijvoorbeeld: Waar ligt de grens tussen fictie en werkelijkheid? De schrijver heeft namelijk veel gemeenschappelijk met zijn hoofdpersoon. Ze zijn allebei Joods, lijken beiden op een Marokkaan, komen uit Oud-Zuid en hebben dezelfde voorliefde voor donkere goedbedeelde vrouwen. Je vraagt je dan ook af hoe vaak Vuijsje zelf zo'n beruchte kelderbox van binnen heeft gezien. Vuijsje zegt in een interview met *de Volkskrant* dat zijn boek niet over seks gaat. En daar heeft hij misschien wel gelijk in, want het is vooral het verhaal van een jongen die op zoek is naar zichzelf. Toch is *Alleen maar nette mensen* geen boek dat je zonder het schaamrood op je kaken aan je schoonmoeder geeft. Je puberende neefje van zestien zul je er wel een groot plezier mee doen.

De debuutroman Alleen maar nette mensen van Robert Vuijsje is genomineerd voor twee literaire prijzen: de Libris Literatuurprijs en de Belgische Gouden Uil.

MG

'Be careful what you wish for' *****

De regisseur van *The Nightmare Before Christmas*, Henry Selick, brengt ons dit jaar de animatiefilm *Coraline*, gebaseerd op het boek van Neil Gaiman. Coraline (gesproken door Dakota Fanning, bekend van *War of the Worlds*) is net verhuisd en verveelt zich enorm. Haar ouders hebben geen tijd voor haar en dus gaat ze zelf het ouderwetse huis exploreren. Daarbij stuit ze op een smal en mysterieus deurtje in één van de kamers. De snel ontvreden Coraline wordt via het deurtje gelokt naar een nieuw thuis waar ze een alternatieve versie van haar eigen leven ontdekt. In die alternatieve wereld lijkt alles hetzelfde te zijn als in haar 'echte' leven, alleen beter en kleurrijker. De 'andere vader' (gesproken door John Hodgman) en 'andere moeder' (gesproken door Teri Hatcher) lijken lief en zorgzaam, maar hebben een verborgen, zelfs angstaanjagende agenda. *Coraline* is droevig, maar fantasierijk. Griezelig, maar wel met mate. Een creatief avontuur dat je niet moet missen en waarbij een hoofdrol is weggelegd voor de muziek. Die laat je lachen, geeft je kippenvel en verhoogt de spanning waar het nodig is. Laat je dus meeslepen en schakel al je zintuigen in. En ga vooral geen overhaaste wensen doen, want zoals de slagzin al luidt voor deze film: 'Be careful what you wish for'.

MNZ

recensies

Meelopen met ...

MASTERSTUDENT Robert Eemsing

Je komt ze tegen, maar hoe ziet hun dag er eigenlijk uit? *Profielen* speurt naar de bezigheden van 'bewoners' van de hogeschool. Deze keer lopen we mee met Robert Eemsing. Op de Kralingse Zoom volgt hij de veertien maanden durende *master in consultancy & entrepreneurship*.

11.15 uur

Na de bespreking in groepjes volgt het klassikale deel van het vak *changemanagement*, in het Engels. Vandaag gaat het over het exclusieve automerk Morgan en de vraag hoe deze autofabriek moet veranderen. Robert en de andere zeventien studenten luisteren aandachtig naar de docent en schromen niet om bij een vraag van hem meteen te antwoorden. 'How long does it take to train an employee?', vraagt de docent. 'Four years', reageren de studenten zowat in koor. Bij Morgan verandert er weinig, luidt de conclusie. Het familiebedrijf 'is satisfied with her business' en wil zijn product exclusief houden.

11.40 uur

Er is even tijd voor een broodje. Robert vertelt dat hij de bacheloropleiding commerciële economie heeft afgerond. De aansluiting op de master is goed maar het verschil met een bacheloropleiding vindt hij wel groot. 'Er is veel meer werkdruk en je maakt meer gebruik van theorieën; je moet uitleggen waarom iets is zoals het is.' Daarnaast is de begeleiding intensiever en maak je deel uit van een internationale klas. Rusland, Suriname, Taiwan, Brazilië, Duitsland, Sierra Leone, zomaar wat landen waar Roberts collega-studenten vandaan komen. 'Je ervaart de cultuurverschillen en dat is leerzaam. Terwijl de Nederlanders willen samenwerken, zijn de Chinezen bijvoorbeeld heel afwachtend; die willen een leider. Zoiets moet je matchen.'

12.07 uur

Consulting process heet het vak dat in hetzelfde lokaal als daarnet wordt gevolgd. De docent bespreekt de praktijkopdrachten die de studenten in groepjes uitvoeren. Robert vraagt of consultancy meer is dan advies geven. 'Ik hoef toch niet op te schrijven wat de doelen van de opdrachtgever zijn?' De docent meent van wel. 'Dat is het óók.' Bij de groep van James heeft de opdrachtgever het advies naast zich neergelegd. 'What went wrong?', vraagt de docent. James weet het niet precies maar vertelt dat er alleen contact per e-mail was. 'I thought, he was busy', motiveert hij. De docent: 'Entrepreneurs are always busy, that's not an excuse! In this way a consultant should never make money.'

12.30 uur

Samen met Twan Zoetmulder en Esgher van Oosterbosch werkt Robert vandaag aan het plan van aanpak voor de praktijkopdracht. Ze adviseren een ondernemer die een registratiesysteem voor vakfotografen wil opzetten. Robert: 'Klanten kunnen dan op een website zien of iemand echt een vakfotograaf is.' Na een half uur komt de docent langs. Robert: 'Er is veel dat de opdrachtgever zelf in het plan van aanpak kan invullen. Ik denk dat we ons moeten focussen op het marktonderzoek.' De docent: 'Je moet niet denken. Je moet het met je opdrachtgever bespreken, misschien heeft hij het wel heel druk en vindt hij het prettig dat jullie hem werk uit handen nemen.' In de ogen van de docent is het plan van aanpak van de studenten nog te beschrijvend. 'Ik mis wat het de opdrachtgever oplevert. En voor een beschrijvend verhaal kan ik ook hbo-studentjes gebruiken. Jullie zijn masters, ik weet dat jullie het kunnen!', stelt de docent vlak voordat hij het lokaal weer verlaat.

JvN

Profielen is het redactioneel onafhankelijke informatie- en opinieblad van de Hogeschool Rotterdam. Profielen is bestemd voor alle studenten en medewerkers van de hogeschool en gratis verkrijgbaar op alle locaties. Profielen verschijnt tienmaal per jaar. Het is verboden zonder voorafgaande toestemming van de hoofdredacteur artikelen of illustraties geheel of gedeeltelijk over te nemen.

COLOFON

Verschijningsdatum Profielen 69

11 mei 2009

Hoofdredacteur

Dorine van Namen

Eindredacteur

Esmé van der Molen

Redactie

Mirjam Goudswaard, Jos van Nierop, Sandra Ringeling (stagiaire)

Medewerkers aan dit nummer

Rik Jörissen, Ernest van der Kwast, Hoger Onderwijs Persbureau [HOP], Wouter Pols, Sabine Schipper, Massy Naimi Zaker

Redactieraad

Jan van Heemst, Tamar Israël, Liesbeth van der Kruit (voorzitter), Tessa Meeus, Ton Notten, Sander Westerduin

Foto's

Ronald van den Heerik, Jos van Nierop, Kees Rutten, Levien Willemsse

Foto cover

Ronald van den Heerik

Illustraties

Hanneke Pleyte, Annet Scholten

Vormgeving

De Werf, Rotterdam

Adresgegevens

Museumpark 40, laagbouw bg, kamer 0.90.

postbus 25035, 3001 HA Rotterdam,

telefoon (010) 241 45 75

fax (010) 241 45 80

www.profielen.hro.nl

profielen@hro.nl

Open: ma. t/m vr. 10.00-17.00 uur

Advertenties (m.u.v. profijtjes)

Marketing Adviesburo Stokdijk,

Donau 137, 2911 HB

Nieuwerkerk a/d IJssel,

telefoon (0180) 32 50 90,

fax (0180) 32 63 00,

stokdijkmarketing@compuserve.com

www.magazineprofielen.nl

Druk

Efficiënta, Krimpen a/d IJssel

Jaargang

20

ISSN

1385-6677

Nummer 70 verschijnt op 17 juni 2009

Deze masterspecial is een initiatief van de hogeschool- en universiteitsbladen verenigd in de Kring van hoofdredacteurs in het hoger onderwijs.

De productie wordt meegenomen in zeventien bladen. Dat zijn: Ad Valvas (VU Amsterdam), Cursor (TU Eindhoven), EM (Erasmus Universiteit), Folia (Universiteit van Amsterdam), Havana (Hogeschool van Amsterdam), HanzeMag (Hanzehogeschool), hskwin' (Windesheim), Mare (Universiteit Leiden), Observant (Universiteit Maastricht), Profielen (Hogeschool Rotterdam), Punt (Avans), Sax (Saxion), Sensor (Hogeschool Arnhem Nijmegen), Trajectum (Hogeschool Utrecht), UK (rijksuniversiteit Groningen), UT nieuws (Universiteit Twente).

Coördinatie: Jim Jansen (Folia), Bert Westenbrink (hskwin)